Deze Courant wordt elken Vrydag Ochtend uitgegeven aan het Publicatie-Kantoor No. 4, Marktplein, en des Zaturdags met de Post naar alle de Buiten-Distrikten verzonden.

De Zuid-Afrikaan.

Tros Tyriusque mihi nullo discrimine agitur.—VIRGIL.

Prijzen van Inteekening.—In de Stad, per jaar, 10 Rds.; per kwartaal, 4 Rds.—In de Buiten-Distrikten, per jaar. 10 Rds.; per kwartaal, 4 Rds. 6 Sch.—Voor eene enkelde Courant 7 Pence.—Elk Kwartaal moet voor uit betaald worden.

DEEL II — VRYDAG DEN 28 OCTOBER 1831. — No. 82.

COMMISSARIAAT.

HAVER-HOOI op de Oostelyke Grenzen, voor 1832.

HIERMEDE wordt aan de genen die genegen mogten zyn om HAVER-HOOI te leveren, voor het gebruik van het Commissariaat Departement op de Grenzen, te beginnen met den 1 January, en te eindigen met den 31 December, 1832, bekend gemaakt, dat Offertes, met het opschrift van "*Offerte voor Haver-Hooi,*" door den Assistent Commissaris-Generaal, ten zynen Kantore te Grahamstad, zal worden aangenomen, op of voor 12 uren van Dingsdag den 23 November aanst. voor het leveren van zoodanige quantiteiten als de Ingezetenen genegen mogten zyn te leveren, op onderscheidene tyden van het jaar, zoo als het Commissariaat zulks noge begeren:

GRAHAMSTAD,
HERMANUS KRAAL,
FORT BEAUFORT,
FORT WILSHIRE,
KAT-RIVIER,
GUALANA,
KAFFERDRIFT en
WAAIPLAATS.

De Offertes moeten de prys per 100 Ponden Engelsch gewigt, in Sterling geld volnit melden, de kwantiteit welke men aanbied, en de bepaalde tyden voor de levering;—moetende twee respectabele personen genoemd worden, die genegen zyn zich te verbinden voor de behoorlyke volbrenging van het Contrakt.

Eenige verdere informatie kan men bekomen op aanvraag aan het Commissaris Kantoor te Grahamstad, of by den Commissariaat Beambten op de onderscheidene Posten.

Commissariaat Kantoor, Kaapstad 28 Oct. 1831.

L. PETRIE, Adj. Com. Gen.

VERKOOPING

In den Insolventen Boedel van JOHAN LEONARD WAHL, *van de Breestraat, Winkelier.*

OP Donderdag den 10 November aanstaande, ten 10 ure A. M. zal publiek worden verkocht, de losse Goederen tot gez. Boedel behoorende, als groote fraaye Winkelkasten, Toonbanken, Schaden en Gewigten, vergulde Spiegels, twee Barometers, mahonyhoute en stinkhoute Sofas, Kleederkasten, Tafels, Stoelen, La-tafels en Kabinetten, een stel Eetenstafels, Kaart-tafels, een Pendule, Ledekanten en Beddegoed compleet, Vengstergordynen, Schilderyen, 18 silvere Eetens-lepels, 18 dito Vorken, en eenige artikelen van Plate, Aardewerk, en Plaatwerk van mindere waarde; geslepen en effen Glaswerk van allerlei soort, Keukengereedschap, Vaten en Emmers; een groot assortement Yzerwerk: Wolle en Katoene Goederen, en verscheidene andere artikelen, te veel om te melden.

Verder de volgende knappe Slaven:

Scudor van Mosambiek, werkjongen,	52	jaren oud,
Fortuin van Batavia, Kleedermaker,	49	dito
Cummies van deze Kolonie, schoenmaker	24	dito
James van dito, kleedermaker,	19	dito
Atmus van Bourbon, werkjongen,	55	dito
Rajal van deze Kolonie, dito	10½	dito
Lea van deze Kolonie, huismeid,	42	dito
Roosje van dito, dito	21	dito
met hare Kinderen *Arie*, geboren den 7 July 1826		
Amelie, geboren 28 December 1828		
Doortje, dito July 1831		
Janetje van deze Kolonie, huismeid,	16	jaren oud
Sara van dito, kokkin, ...	42	dito
Margriet van dito, waschmeid,	44	dito

Ter informatie der Erfgenamen van wylen Mejufvrouw *Catharina Hilegonda Kotzé*, Wed. wylen *Andries Janssen*, diend. dat de Slaaf *Rajal*, tot dezen Boedel behoorende, ingevolge Testament, alleen onder hen kan worden verkocht.

N.B.—Het Huis en Erf in de Breestraat, zal nader geadverteerd worden; de koop-canditien van dezelve leggen ondertusschen op de Kantoren van den Meester en van den Ondergeteekende.

F. G. WATERMEYER, } Gez. Curatoren.
RYNIER HOETS, }

KENNISGEVING AAN CREDITEUREN.

In den Insolventen Boedel van ALBRECHT JOHAN HENDRIK HERHOLD, *van Dal Josaphat, in het Distrikt Stellenbosch, Wyngaardenier.*

DE Liquidatie Rekening en Documenten van bovengem. Boedel, zullen op het Meesters Kantoor ter inspectie der Crediteuren en belanghebbende leggen, voor den tyd van drie weken, van Dingsdag den 1 November aanst. volgens de 82 en 83 artikelen van de Ordonnantie No. 64, waarna het Hooge Geregtshof verzocht zal worden gezegde Rekening te confirmeren.

F. G. WATERMEYER, } Curatoren.
J. G. G. LINDENBERG, }

OPROEPING VAN CREDITEUREN

In den Boedel van Mejufvr. JANETJE SLABBER, *Weduwe wylen den Heer* H. SMUTS.

MET referte tot de aanstelling in de *Gouvernements Courant* en de *Zuid-Afrikaan* van den 23 en 30 Sept. en 7 October ll., wordt een ieder by dezen opgeroepen die eenige pretensien heeft tegens gez. Boedel, om dezelve, met de noodige bewyzen, voor ultimo December aanstaande in te leveren by

A. CARSTENS, Curator.
Dorpstraat No 9.

Alsmede te huur, een zeer gerieflyk Huis, wel gelegen.—Adres als boven.

Kennisgeving aan Crediteuren.

In den Insolventen Boedel van MARIA BRAND, *Weduwe wylen* EVERHARDUS JOHANNES SMIT.

DE Distributie Rekening in bovengem. Insolventen Boedel door het Hooge Geregtshof geconfirmeerd zynde, worden de Crediteuren verzocht voor de hun toegewezene sommen aanvraag te doen aan het huis van den Heer G. E. OVERBEEK No. 58 Strandstraat.

Kaapstad den 26 October 1831.

JOHS. LOUW, Az. voor hemzelven en mede Curator.
A. B. GILDENHUIS.

EEN BAROMETER.

OP de Vendutie van de Heeren JONES & COOKE, zal op MORGEN, Zaturdag den 29 dezer, worden verkocht, een Barometer, behorende tot den Insolventen Boedel van wylen den Heer L. MUND.

P. J. ROUX, Pz. Eenige Curator.

BERIGT AAN CREDITEUREN.

ALLE en een iegelyk die vermenen eenige pretentien te hebben op den Boedel van wylen de Wed. J. M. MORELL, worden by dezen verzocht deselve binnen drie weken, van heden gerekend, te komen opgeven, by de Ouder geteekenden.

Kaapstad den 26 Oct. 1831,

J. G. FISCHER, } Executeuren.
J. C. GIE, Mz. }

N.B.—Daar door de Overledene aan hare Peetkinderen een Legaat is vermaakt, zoo wordt aan zoodanige Perzonen die vermenen daartoe geregtigd te zyn, verzocht ook binnen drie weken, met bewyzen voorzien, zich te komen melden.

VERKOOPING VAN HUIZEN.

DE Ondergeteekende Borgen van den Heer C. P. VISSCHER, als behoorlyk gekwalificeerd zynde by Resolutie van de Ed. Achtb. Rade van Justicie, de dato 27 Dec. 1827, zullen op Donderdag den 17 November aanstaande te 10 uren 's morgens eerst by opslag afzonderlyk en dan by opslag tezamen doen verkoopen, twee Huizen en Erven staande en gelegen in de Loopstraat, No. 63 A. en 93 B.

Het geheel bedragen der Koopschat kan op renten worden gehouden, (waarvan 15,000 guldens voor den tyd van 8 jaren zeker) mits stellende Securiteit ten genoege van de Verkoopers:

Kaapstad den 27 Oct. 1831.

G. J. VOS,
T. F. DREYER, Sen.
De Wed. J. F. CLEENWERK,
M. A. BERGH, } q.q.

ADVERTENTIE.

DIE eenige Vorderingen van welken aard ook, hebben mogen tegen den Boedel van wylen Mejufv. CATHARINA ELIZABEEH HUMAN, Wed. PIET KEMP, gelieven, daar van opgaaf te komen doen, als ook die geene welke aan gem. Boedel iets verschuldigd zyn, worden verzocht dezelve te komen aflossen, om vereffening te kunnen bevorderen.

J. J. KEMP,
J. J. HUMAN, } Executeuren.
J. A. VERMAAK,

Uitenhage 15 Oct. 1831.

TE HUUR, in commissie by de Ondergeteekende, eene gezonde Min met haar kind.

C. A. VAN DER BURGH.

Hollandsche Goederen, enz.

OP aanstaande Dingsdag den 1 November, zal eene uitgebreide Verkooping van Hollandsche en Britsche Goederen, Rio en Mauritius Suiker, Ryst, Gepaarde Gort, gesplete Erwten, extra fyne Boeden, enz. gehouden worden aan de Pakhuizen van

HAMILTON ROSS & Co.

Een Binnen-Vendutie van fyne Goederen zal ten 11 ure beginnen, en 200 zakken Mauritius Suiker zal zonder reserve verkocht worden.

OP MAANDAG MORGEN.

EENE Publieke Verkooping zal op Maandag morgen aanst. den 31 dezer, gehouden worden aan de Pakhuizen van de Ondergeteekende, in de Loopstraat, van de volgende Artikelen per laatste Schepen ontvangen:

Gekleurde en witte Dril, wit Satyne Jane, Moleskins, gestreepte katoene en witte Hemden, Mans en Jongens Bombazyne baatjes en Brocken, Bombazyne Kinderkleederen; fyne witte en zwarte Manshoeden met breede randen, Mans zwarte, blaauwe, vale Lavendelkleure nieuwmodische Hoeden, Jongens ledere en Lakensche Petten, vrouwe en Meisjes Borstrokken, gebleekte en ongebleekte Baftas, Mirzapoor Ghitzen, Diemit, gestreept Katoen, Bombazet, Shalloons No. 10, Ons- en Naaigaren, Streng- en Borduurkatoen, Mans en Vrouwe witte katoene Kousen, Mans zwarte sayette Kousen en Sokken, rood en blaauw boezjes Ginghams, zyde Sambrelen, Parasols voor Kinderen, Engetsch en Chinasch wit, blaauw en geel Nankin, Gazelinten, katoene en sayette Banden, Livorno Hoeden, Spelden, Naalden, roode en witte Baai, Paarde Kleeden, Schoenmakersgaren, zwarte, roode en witte Verwen, gekookte en raauwe Lynolie; alsmede versche Yorksche Hammen, Haring, Gepaarde en Schotsche Gort en gesplete Erwten.

THOMAS ELLIOT.

OP Morgen zal op de Commissie Vendutie van de Heeren JONES & COOK worden verkocht, eene excellente Pointer Teef, goed geleerd en gezond, tezamen of afzonderlyk met drie Jongen;—Zy zyn van Liverpool alhier met de brik BRENDA ingevoerd.

Oproeping van Crediteuren en Debiteuren.

ALLE die vermeenen eenige vorderingen te hebben, tegen den Boedel van wylen Mejufvr. ELIZABETH GERTRUDA POOL, Wed. van wylen DR. S. VAN HAGHT,—worden verzocht daarvan opgaaf te doen, binnen den tyd van drie maanden van heden gerekend, en die aan gem. Boedel schuldig zyn, hun deel binnen gem. tyd aan de Ondergeteekende in de St. Georges Straat No. 26 te komen voldoen.

Kaapstad 20 Oct. 1831. H. H. LOEDOLFF. Executeur.

ALLE de genen die eenige vorderingen hebben op den Boedel van wylen jufvrouw MARTHA BASSON, woonachtig geweest aan Bergrivier, worden verzocht, deselve met de bewyzen voor ultimo December aanstaande, in te leveren by A. CARSTENS, q.q.

Kaapstad den 19 Oct. 1831. Dorpstraat No. 9.

ALle geene die eenige Vordering, van welken aard, op den Boedel van wylen Nejufv. ELIZABETH SWIGTING, Wed. wylen den Heer JOHAN ERHARD WAGNER, vermeenen te hebben, worden verzocht, om binnen den tyd van 3 Maanden van heden, opgaaf by een der Ondergenoemde Executeurs te doen.

G. F. GEYER, } Executeurs.
P. MARAIS. }

Den 24 Oct, 1831.

Verkooping aan de Paarl.

OP den 31 dezer zal door Executeurs des Boedels van wylen Mejufv. ELIZABETH SWIGTING Wed. van den Heer JOHAN ERHARD WAGNER, op de Commissie Vendutie by den Hr. J. STEYTLER aan de Paarl Verkocht worden, de Nalatenschap van gem. Weduwe, bestaande in eene Huismeid en eenige Huismeubelen.

G. F. GEYER, } Executeurs.
P. MARAIS. }

DE Heer H. HAGEN zal op den 15 Nov. aanstaande, per publieke Vendutie laten Verkoopen, op zyne Plaats Groenerivier, gelegen naby Zwartland.

1,000 Extra vette Schapen, en 150 Bokken, 150 Extra Slagt en Trekossen, 25 Koeyen.

Een kwantiteit Vet en Zeep, en eenige honderde uitgezochte Vogelstruis vederen. J. C. LEEWNER, q.q.

Kaapstad den 20 Oct. 1831.

PAARLSCHE POSTWAGEN.

DE Ondergeteekende maakt hierdoor aan zyne Vrienden en het Publiek bekend, dat zyn Postwagen des Dingsdags en Donderdags, van de Paarl naar het Huis van den Heer H. WERNICH, Loopstraat No. 99, vertrekt, en van daar des Woensdags en Vrydags terug keert.

J. G. STEYTLER, Gz.

De Passagiers kunnen zich van eene spoedige overbrenging en alle gemakken verzekerd houden; ook is er tegenwoordig een zeer goed Halfweg-Huis.

COMMISSIE VENDUTIE AAN DE PAARL.

DE Ondergeteekende zal op Maandag den 31 dezer, ten zynen Woonhuize aan de Paarl, eene Commissie Vendutie houden, van differente soorten Negotie Goederen, en eenige paarden, waaronder drie jonge hengsten van een goed ras.

Paarl 19 Oct. 1831. J. G. STEYTLER, Gz.

☞ Goederen worden in commissie aangenomen.

Publieke Verkooping aan de Paarl.

MEJUFVROUW de Wed. ABRAHAM ISAAK DE VILLIERS voornemens zynde hare affaire te verkleinen, zal, op Woensdag en Donderdag, den 2 en 3 November aanstaande, zonder de minste reserve laten Verkoopen, haren geheelen Voorraad van uitgezogte Negotie-goederen, enz. alles op de meest geriefelykste wyze voor de Koopers.

M. C. A. NEETHLING, Vendu-Administrateur.

Vendu-Kantoor, Dorpstaat No. 7,
Stellenbosch den 25 Oct. 1831.

AAN BOUWERS en andere.—Op aanstaande ZATURDAG MORGEN den 29 dezer, zal op de Vendutie van de Heeren JONES & COOKE worden verkocht eene party fraai droog stink en geelhoute planken, en eene party Wagenhout.

BENOODIGD, een Sobere Blanke als Knecht in een der Tuinen in den omtrek dezer Stad.—Te bevragen by S. aan het Kantoor van dit Blad.

EEN Huis te Huur, om terstond te kunnen worden betrokken—Het Huis voormalig bewoond door Dr. J. ATHERSTONE, op de Hoek van de Breede en Walestraaten, hetzelve is voorzien van een aantal Kamers en vele gerieflykheden.—Te bevragen by H. G. MUNTINGH.

TE HUUR, een Huis, gelegen in No. 117 Loopstraat, en kan dadelyk worden betrokken. Te bevragen No. 53 Langemarkstraat, by. N. W. MEYER.

J. P. DE VILLIERS, zal op heden namiddag den 28 dezer ten half 4 uren de Publieke Verkooping van zyne beste oude Kaapsche Wyn, Brandewyn en Azyn, continueeren, zoowel by het halfaam als grooter kwantiteit, na de Verkooping zal er iets bysonders te zien zyn van de Kopers, in zyn Tuin 'Werkerslust'. Ook presenteert hy te huur, zyne gerieflyke Huis en Tuin, naast zyn Woonhuis staande.

Uitgebreide VERKOOPING aan PALMIET-RIVIER,

HOTTENTOTS HOLLAND.

NB. NB. NB.

Een goed GLAS WYN, benevens BRANDEWYN, en overvloed van THEE en KOFFY voor de Dames, zal worden gegeven; en eindelyk, hoewel niet het minste, eene DANSPARTY in den Avond, vergezeld van eene Bende Muzykanten, welke expres voor die gelegenheid van de Kaapstad zal worden ontboden.

DE HEER W. F. VENABLES begerig zynde, zyne affaire naar de Stad overtebrengen, heeft besloten om per publieke Vendutie zonder reserve op den 15 en volgende dagen van November te Verkoopen het geheel van zynen uitgezochten Handelsvoorraad, Wagens, Meubelen, Bouwgereedschappen, en Vee dat zich nu op gezegden plaats bevindt en voor hetwelk hy de attentie van de naburige Boeren en anderen verzoekt als eene gelegendheid opdoende die zelden voorvalt om zich van eenen goeden voorraad te voorzien.

De Heer VENABLES biedt ondertusschen te koop aan zyne uitgebreide Pakhuizen, met zyne mooye woning, Buitengebouw en Tuin, welke in eene goede staat van bebouwing is, voorzien van alle gemakken voor eene familie. Alsmede de Plaats genaamd 'Grietjes Gat' op welke mede eene gerieflyke Boeren woning en buiten Gebouwen staan benevens een Tuin, enz. De laatstgemelde plaats is door deszelfs ligging op de Oosterlyke weg zeer geschikt voor een Logement of Winkel.

NB. Alle degene die aan het Etablischement van den Heer W. F. VENABLES iets verschuldig zyn, worden by dezen verzocht hunne schulden te betalen hetzy in kontanten dan wel met producten op of voor den 15 November aanst. daar hunne schulden en promessen andersints ter invorderiag zullen worden overgegeven.

Kaapstad 2 Oct. 1831.

*** *MAANLICHT-AVOND!!!*

PUBLIEKE VERKOOPING,

Aan Kabeljaauwsch-Rivier.

OP Maandag en Dingsdag den 5 en 6 December 1831, zullen de Executeuren in den Boedel van wylen Mejufv. de Wed. P. KEMP, Publiek doen Verkoopen, de Nalatenschap, bestaande in geleerde en ongeleerde Trekossen, Melk gekoonde Koeyen, Kalveren, Schapen en Bokken, Meubelaire Goederen, Keukengereedschap, Wagens, Ploegen en alle soorten van Landbouw Materialen, mitsgaders veele andere Artikelen te veel om gemeld te worden.

De Conditien die zeer aanneemlyk zyn, zullen op de Dagen der Verkooping worden bekend gemaakt.

ALEX. TENNANT, Vendu Afslager.

Uitenhage 15 Oct 1831.

25 Rds. BELOONING.

GEDROST, sedert den 17 dezer, des Ondergeteekendens Afrikaansche Slavenjongen, genaamd *Dirk*; hy is omtrent zes voeten lang, en trapt met zynen regter voet naar buiten, en heeft eenen DIKKEN ENKEL en een merk van een gift-zweer op zynen schouder; hy is een compleete bouwmeester, en kan ook in yzer en hout werken, en is omtrent 27 jaren oud.—Die hem by den Ondergeteekenden, of in het Gevangenhuis bezorgt, zal bovenstaande belooning genieten.

Drakenstein den 24 Oct. 1831. S. W. BURGER.

10 *RYKSDAALDERS BELOONING.*

VERLOOREN, tusschen de Plaats van den Heer PROCTOR, Drooge Valley, en de Kaapstad, een Pointer Hond, luistert naar den naam van 'Ponto', hy heeft een Ketting Halsband om, gemerkt, *Capt. Halifax, 75th Regt.* Die gezegde Hond terug brengt aan de Barakken in het Kasteel, of by den Heer PROCTOR, aan Drooge Valley, zal bovenstaande Belooning genieten.

VERLOREN,

OP WOENSDAG avond, tusschen de Schotsche Kerk en Groenepunt, eene Zilvere ZAK Horologie.—Die het vindt en terug bezorgt by den Ondergeteekende, of by den Heer J. F. GEYER, in de Rozestraat, zal wel beloond worden.

Den 27 October 1831. J. W. SCHEIBE.

PUBLIEKE VERKOOPING

DE Ondergeteekende Testamentaire Executeur des Boedels van wylen Mejufv. ELIZABETH GERTRUDA POOL, weduwe wylen Dr. SOLOM VAN HAGHT, is voornemens om op Maandag morgen den 7 November aanstaande, publiek te laten verkoopen, den geheelen Inboedel, bestaande in Huismeubelen, als Kiederkasten, Tafels, Stoelen, Ledekanten en Beddegoed, Spigels, Schilderyen, Kisten, Glas- en Aardewerk, Zilver- en Plaatwerk, Keukengereedschap, en het geen verder ter verkoop zal worden aangebooden.

Kaapstad den 20 October 1831.

H. H. LOEDOLFF, q.q.

PUBLIEKE VERKOOPING ZONDER RESERVE.

OP Dingsdag den 1 November, zal de Heer J. H. WATERING, publiek doen verkoopen op de plaats van den Heer C. PRUYSER, Dieprivier, 1000 extra vette Schapen.—Een Crediet van zes maanden zal verleend worden, aan die genen die boven de Honderd Rds. besteed, mits stellende een acceptant ten genoege van de Verkooper, indien zulks vereischt mogt worden.

M. J. VAN DYK, Vendu Afslager.

TE KOOP, voor verminderde Pryzen, eene nu uit de Binnenlanden aangebragte verzameling van fraaye Vogels, Dieren en Insecten, de attentie van Speculateurs en Liefhebbers wel waardig.

Breestraat No. 17. C. F. PRELLER,

TE KOOP, of TE RUIL, een Touw-molen en eene Schotsche Kar, beiden in eenen goeden staat;—de Kar is geschikt om Hout en Boschjes te ryden.

Te bevragen by F. RYNHOUD, Pleinstraat.

TE KOOP, eenige knapzakken extra Vet by

P. J. ROUX, Pz.
Walestraat No. 59.

TE KOOP.

EEN Slaven Jongen, oud 17 jaren, zynde een knappe KOK.—Te bevragen by den Heer C. GARISCH Makelaar, Loopstraat.

VERHUIZING.

VAN nu af aan logeer ik by den Hr. ROBERT EAGAR, No. 51 Langemarkstraat.

L. PAPPE, Med. Dr.

AAN AANFOKKERS.

DE Ondergeteekende zal op MAANDAG den 14 November aanstaande, Vendutie houden ter plaatze *Roseboom*, van den Heer W. H. THEUNISSEN, aan de Tygerbergen, van 50 Aanteelpaarden, waaronder 12 jonge geleerde Hengsten van 3 jaren oud—allen afkomstig van de beroemde Engelsche Hengsten *Nestler, Cottager, Kutusoff, Lutmych*, en *Albion*; zullende de Geslagtregisters van iedere Merrie en Hengst op den dag der Verkooping afzonderlyk worden bekend gemaakt.

Als ook 100 Aanteel-koeyen, met en zonder Kalveren, van Hollandsche ras, en thans allen wederom gedekt door een oprechte Hollandsche Bul; mitsgaders 3 à 4 span jonge geleerde Ossen, van Bastaard Vaderlandsch ras: zoo ook eenige Slagtossen, de attentie der Liefhebbers wel waardig;—en laatstelyk 25 opregte Steen-Ezels, waaronder 8 Hengsten.

De Koopers zullen een Crediet van Vyf maanden worden gegeven, mits daarvoor passerende goede en geapprobeerde acceptatien.

Op bovengemelde Vendutie zullen almede worden opgeveild, drie opregte jonge Hengsten, die in voorleden maand op de Kaapsche Renbaan hebben gelopen, en zoo opregt geteeld als immer uit Engeland kunnen worden aangebragt, en dus de attentie van Aanfokkers dubbeld waardig; mitsgaders 200 Merino Ooyen, mede zoo opregt en goed geteeld als in deze Kolonie te vinden zyn.

JACOB VAN REENEN, Jz.

Ganzenkraal den 22 September 1831.

Eenige deugdzame Slaven en Slavinnen,

ZULLEN op de Vendutie welke door den Heer JACOB VAN RENEN op den 14 Nov. aanstaande op de plaats Roseboom staat gehouden te worden, volstrekt aan den hoogsten bieder worden verkocht. Deze Slaven zyn tot alle Boerenwerk geschikt, en worden alleen verkocht om dat de Eigenaar dezelve thans niet meer noodig heeft.

Klapmuts den 14 Oct. 1831.

PHILIPPUS A. CLOETE, q.q.

BEKENDMAKING.

AAN Nabestaanden en Vrienden wordt bekendgemaakt, dat Mejufvrouw ELISABETH SUSANNA BOSMAN, Wed. van wylen den Heer J. M. MORELL, op Donderdag den 20 dezer, in den ouderdom van 66 jaren en 8 maanden, te Stellenbosch is komen te overlyden.

Kaapstad den 26 October 1831.

J. G. FISCHER, } Executeuren.
J. C. GIE, Mz. }

BEKENDMAKING.

WORDT by deze aan Nabestaanden en Vrienden bekend gemaakt, dat onze geliefde Moeder, ANTOINETTE MARGARETHA VAN DER LITH, Wed. wylen A. BURNET, op Maandag Avond den 24 dezer, in den ouderdom van 56 Jaren en eenige Maanden is Overleden, verzoekende van Rouwbeklag verschoond te mogen blyven.

R. BURNET.
W. P. BURNET.
M. A. JORDAAN, geb. BURNET.

N.B. R. B. neemt deze gelegendheid waar, om zyne *bekende* en *onbekende* VRIENDEN, zyn uiterste dank te betuigen, voor hun eigenwillige assistentie aan hem verleend, by het afsterven van zyne Moeder.

LAATSTE NIEUWS.

BUITENLANDSCHE DIPLOMATIE.

Huis der Lords, 28 July 1831.

De Graaf GREY zeide, dat hy nu zekere papieren ter tafel van het Huis te leggen had, betrekkelyk de onlangs plaats gehad hebbende transactien tusschen England en Belgie;—en de Papieren waren van dien aart dat hy niet geloofde dat men gewoon is om in dergelyke geval eenige motie op het onderwerp te maken.

De Markgraaf van LONDONDERRY wenschte te weten of de papieren die de Edele Lord ter tafel heeft gelegd, alle informatien op de onderwerpen gaven, welke hunne Lordschappen moesten verwachten van Zyner Majesteits Ministers te zullen ontvangen.—Van die kanalen, waartoe een ieder gelyke acces heeft, zyn andere papieren aan het publiek gesuppleerd geworden, en zy bevatten zoo vele punten van gewicht voor het Land, dat het noodzakelyk was, om over dezelve eene discussie te hebben, ten einde hunne Lordschappen eene opinie kunnen geven over de transactien welkezy bevatten; transactien van den meest extraordinairen aart, welke ooit over diplomatieke relatien van het Land hebben plaats gehad. Het blykt dat de oude Bondgenoot van Engeland opgeofferd en allerschandelykst is behandeld geworden door hen, die aan het hoofd van het Gouvernement waren. Hy zoude durven ondernemen te zeggen, dat de Ministers schandelyk en verradelyk den ouden Bondgenoot van het Land hadden opgeoffert. Wanneer hy de preliminaire artikel en van het traktaat met Holland inziet, dan gevoelde hy, dat hy niet ten onpasse Zyner Majesteits Ministers had afgevraagd, of de Koning van Holland met de handelingen van de vyf Mogendheden bekend gemaakt was geworden, voor het vertrek van Prins LEOPOLD van England. Wat is er sedert zyn vertrek voorgevallen? Transactien van den allergewigtigsten aart. Hy wenschte wel te weten of het Protocol gedagteekend in April, aan den Koning van Holland was bekend gemaakt, geworden, toen de 18 Artikelen aan hem gezonden waren, en of het aan de Belgische Commissarissen was bekend gemaakt, dan wel of het van den Edelen Lord afgedwongen is door de aanspraak van den Koning der Franschen en door de verklaring dat Frankryk de magt had om de fortificatien te slegten. De vier Mogendheden hebben gedecideerd en echter heeft de Koning van Frankryk het als eene zaak van aanbelang voor zyn Gouvernement, bekend gemaakt. Hy hoopte dat de Ministers zich niet onderwerpen en toegeven aan Frankryk, in dergelyke onderhandelingen; doch hy vreesde dat zy op het punt staan om alle de sterke vastigheden van de *Tagus* af tot aan de *Schelde* opgegeven en te verlaten, en tot geen ander oogmerk, dan om een Gouvernement daar te stellen, welke men een zwak, en hy zoude durven ondernemen te zeggen, een Gouvernement dat aan het vallen was, noemt. Het geheel van onze Buitenlandsche Diplomatie vertoonde zulk eene schildery aan Europa, als nog nooit is vertoond geworden zints hy (de Markgraaf) van zich in de affairen van het Land gewikkeld en daarmede bemoeid heeft. De Koning van Holland is in staat eene zaak of staat uitemaken tegen Engeland, waarin ondankbaarheid gebrek aan vertrouwen en gebrek aan gewoone eerlykheid by de Ministers in eenen buitengemeenen graad duidelyk doorstraalen. Hy was begerig te weten wanneer het Huis in het bezit van meer papieren zoude gesteld worden en wanneer de Edele Graaf eenen dag wilde bepalen om dezelve te bediscussieeren.

De Graaf GREY zeide, dat het eenigste punt in de aanspraak van den Edelen Markgraaf, waarop hy eenige aanmerking zoude maken, was de vraag, of Zyner Majesteits Ministers van voornemen waren, om eenige meerdere papieren ter Tafel van het Huis te leggen? Op deze vraag zoude hy eenvoudig antwoorden, dat hy gene bevelen van Zyne Majesteit op het onderwerp heeft ontvangen.—Het overige van de aanspraak van den Edele Markgraaf zoude hy niet beantwoorden. (Toejuichingen van de Ministers Banken.

De Markgraaf van LONDONDERRY zeide, dat de Edele Lord het mogelyk meer waardiglyk en overeenkomstig het karakter van eenen staatsman moge beschouwen, om te antwroorden, zoo als hy gedaan heeft;—dog hy heeft eene vraag gedaan, waarop hy regt had een antwoord te verwachten.—Hy besloot met bekend te maken, dat hy op aanstaande Dingsdag eene motie zoude doen, om een eerbiedig adres aan Zyne Majesteit te presenteren, daarby verzoekende, dat het Zyne Majesteit moge behagen om te gelasten dat copien of Extrakten van alle die Papieren welke voegzaam konden, voor het Huis zouden worden gelegd, en welke betrekking hebben tot de onlangs met Belgie plaats gehad hebbende negotiatien.—(*Times* 29 *July* 1831.

HOLLAND EN BELGIE.

De volgende zyn extrakten uit de Hollandsche papieren die wy gisteren avond ontvangen hebben. Het spyt ons uit de "Journal de la Haye," die onder den invloed van het Hollandsch Gouvernement gepubliceerd wordt, te bemerken, dat zyne Majesteit zynen eisch op Belgie niet had opgegeven, en nog voort ging de Belgen rebellen te noemen. Het spyt ons nog meer zyne koppigheid te bemerken om zich tegen den uitspraak zyner Bondgenoten te verzetten, en zyne vyandigheid tegen den Belgischen Vorst, die nu zyn nabuur moet zyn.

Het lasterlyk blad dat wy genoemd hebben, gaat voort om Koning Leopold I. "Monsieur Saxe-Coburg" te noemen, en laat zich op eene onbetamelyke wyze tegen Zyne Majesteit en de Engelschen uit, die als de ondersteuners worden aangemerkt. Zekerlyk, de Koning van Holland behoorde te zien dat dit een bespottelyk gedrag is, en zyne *Libry Bagnanos* zoo schielyk mogelyk te laten varen.

BREDA, 24 JULY.—Zoo als wy in ons nommer van gisteren hebben bekend gemaakt, heeft Zyne Majesteit de troepen die op de hoogte tusschen Reyen en Gilzen byeen verzameld waren, geinspecteerd?

Omstreeks 10 uren des morgens, kwam Zyne Majesteit, in gezelschap met den Prins en Princes van Oranje en hunne drie Zoons in den kamp aan. Prins Fredrik, die in persoon commandeerde, was aldaar een uur vroeger tegenwoordig, ten einde de troepen in slagorde te stellen, en ontving hierna Zyne Majesteit aan de regter vleugel, onder bevel van Generaal VAN GEEN. Aan het hoofd van de tweede afdeeling, was Zyne Koninglyke Hoogheid de Prins van Saxe Weimar. De ruitery werd door Generaal TRIP gecommandeerd, en de artillerie (52 stukken geschut,) door Coll. LIST. Zoo vele duizende gewapende verdedigers maakten eene mooye vertooning, byeen vergaderd zoo als zy waren, om hunnen beminden Monarch te ontvangen, voor wien ieder Nederlander gereed is zyn leven en zyne bezittingen op te offeren. Zy verwachtten den Vader van hun Land vuriglyk, en naauwelyks was hy in gezicht van de regter vleugel, (het eerste bataljon van de tweede afdeeling van de Noord-Hollandsche Militie,) het geroep van "*Lang leve den Koning!*" "*De Prins van Oranje voor altoos!*" weergalmde tot den linker vleugel en was algemeen onder de troepen en duizende der aanschouwers.—Nooit kon een Prins met meerdere blyken van liefde en verkleefdheid ontvangen zyn geworden dan onze WILLEM.—Dáár was een gedeelte van het getrouwe volk vergaderd, byna ep ieder lid der Koninglyke Familie ziende, voor wien zy gewilliglyk en met vreugde zoo vele opofferingen gedaan hadden, en voor wien zy bereid zyn al het geen zy bezitten op te offeren. Dit gedeelte, de vertegenwoordiging der gevoelens van het geheel oud Nederland uitmakende, was even als of zy hunnen Prins wilden toeroepen: "Vertrouw op God en op uw Volk!" terwyl door het herhaald geroep van "Voorwaards! voorwaards!" door de troepen, genoegzaam werd bewezen, wat men van zulk een vertrouwen verwachten kon.—Met tranen in de oogen reed Zyne Majesteit langs de gelederen, en ontving overal de zelfde blyken van liefde en getrouwheid, en van de begeerte om tegen den vyand op te trekken.

Aldus verheft zich eene kleine Natie boven de magtigste Staten van Europa, en geven bewyzen van getrouwheid en verkleefdheid, welke men in de tyden waarin wy leven, te vergeefs by andere natien zoeken zou: en nogtans wordt zulk eene natie niet gewaardeerd.

Na dat de Koning de troepen had geinspecteerd, marcheerden zy voor Zyne Majesteit, die daarna al de Generaals en de Officieren van rang in den kamp ter ontbyt nodigde; als wanneer Zyne Majesteit wederom de overtuigendste bewyzen ontving dat alle de troepen, met den besten geest bezield, niets vuriger begeerden dan voor hun land te vechten, en eenen bloedigen wraak te nemen voor de beledigingen die zy zoo lang ondergaan hadden.—Ten 5 ure vertrok de Koning, vergezeld van de vreugdvolle uitboezemingen van zyne troepen, en van hunne gebeden tot den troon des Afterhoogsten voor hunnen beminden Prins, naar Bergen-op-Zoom. De Princes volgde een uur later.

De gedachtenis van gisteren zal by de genen die tegenwoordig waren, lang levendig blyven; zy vervuld de harten van allen die tegenwoordig waren met een voorgevoel van de zegepraal van getrouwheid over meineed en verraad.—*Times*, 29 *July*.

DE ZUID-AFRIKAAN.

KAAPSTAD DEN 28 OCTOBER 1831.

Omtrent acht jaren geleden, verzocht een onbekende Individu aan het Gouvernement verlof om een Nieuwsblad in deze Kolonie op te rigten. Dit verzoek verschrikte de Regeerders van dien tyd in genen geringen graad; maar de beloften, in het Prospectus van dat Blad vervat, hetwelk zich zelfs waarborgde "zich te onthouden van alle personeele geschillen, onder welke vermomming zy ook voorkwamen, van de geringste behandeling van onderwerpen die op het politiek of op de administratie van het Koloniaal Gouvernement betrekking hadden, het Afrikaansch karakter, en hunne regten en belangens dapperlyk te beschermen, het algemeen welzyn te bevorderen, en den Godsdienst noch te verachten of te belasteren, en nooit kruipend, onbeleefd of vleyend te worden;" scheenen zoo billyk en redelyk, dat dit Blad niet alleen de toestemming van het Gouvernement verkreeg, maar ook de dadelyke en hartelyke ondersteuning van het Publiek genoot, en het nieuw jaar van 1824, werd plegtiglyk ingehuldigd met de eerste Nommers van de "*Commercial Advertiser*," bestierd door eenen bekwamen Geleerden, die, de stok en de roede aan den Drukkers Duivel *(Printer's Devil,)* over latende, door geboorteregt ten vollen bekwaam scheen om het politiek dat zich uiteindelyk in de principes van dat Blad geopenbaard heeft, op eene omzigtige wyze voort te zetten.

De eerste publicatie bleef niet in gebreken om aan de algemeene verwachting te beantwoorden. Barrow en andere lasteraars van het Kaapsch karakter kregen hun vol aandeel voor hunne beledigingen. Aangename en onschuldige voortbrengselen in proza en rym, en overvloedige uittrekselen uit vreemde papieren maakten deze Publicatie zoowel aangenaam als onderwyzend. Het duurde echter niet lang of het vel-vlies voor de oogen van het Gouvernement werd ontbonden, en een buiten de wetleyend booswicht, die zich door bedrog eene Officieele authoriteit verkregen had, begon een van de verachtelykste aanvallen die men ooit in eenig Land aanschouwd had, op het Hoofd des Gouvernements en op alle wettig gezag; en de waardige 'Advertiser' bleef niet in gebreken om zoo eenen verfoeilyken aanslag goed te keuren.

De stremming van dat Blad was het dadelyk gevolg, en de ruïne van allen die daarin betrokken waren zou onvermydelyk daaruit zyn voortgevloeid, indien niet een aantal van de achtingswaardigste Ingezetenen dadelyk te voorschyn was gekomen om de instandhouding van hetzelve te bewerken, want (met uitzondering van eenige *radicale vrienden,*) zag het grootste gedeelte der invloed hebbende Inwoners, ofschoon zy misnoegd waren over de duidelyke verbreking der beloften door dat Blad reeds aan den dag gelegd, dat, byaldien men de Ingezetenen die daarin betrokken waren aan zich zelven overliet, dit waarschynlyk aanleiding zou geven tot het verliezen van al de vryheid van de Drukpers. Zy kwamen daarom *manmoedigl yk te voorschyn* om de lyders te ondersteunen; zy voedden en bloedden hen in hunne ongelukken, en stelden hen door hunne inschryvingen in staat om naar het Moederland te vertrekken, ten einde dáár op billyker termen dan zy onder de Koloniale luchtstreek konden gehoopt hebben te doen, voor die vryheid te worstelen, en de uitslag heeft hen ten minsten in staat gesteld om hunne bezigheden als Drukker en Editeur op betere termen dan zy ooit te voren bezeten hadden, voort te zetten. Van dat oogenblik af aan vergaten deze Ingezetenen al het geen zy aan het Publiek en hun eigen karakter verschuldigd waren.

Het schapenvacht werd eensklaps afgeworpen. De wolf kwam in zyne lelyke mismaaktheid te voorschyn; en geen Blad, hetwelk kenbaar was voor de onderdrukking van elk grondbeginzel dat het zich verbonden had voor te staan en te ondersteunen, heeft ooit meer een land onteerd.

Uit vrees van voor onbarmhartig gehouden te worden, in de verwerping van een Blad dat geduriglyk zoo vele verlossende bekwaamheden betoont te bezitten, en ons daarby voortleidt om het kwaad, dat in vorige en volgende Nommers verscholen legt, en hetwelk in eene altoosdurende verachting behoorde gehouden te worden, over het hoofd te zien en te vergeten, zullen wy hier als daadzaken aanhalen, (den nieuwsgierigen Lezer naar de Bladen zelve verwyzende,) dat, niettegenstaande de ... borging voor de principes van dat Blad in deszelfs Prospectus gegeven, wy echter vinden, dat het personeel en privaat karakter van eenige der achtenswaardigste en verdraagzaamste leden in onze maatschappy op eene schandelyke wys is aangerand.—(*Vide "Commercial Advertiser"* van 4 Nov. 1826.)

Wy vinden dat dit Blad voor eenen tyd een Sceptische leer voerde over de onregtvaardigheid deze Colonie aangedaan door den papieren Ryksdaalder op 18 pence te bepalen.—(Vide *Commercial Advertiser* van 1 Maat 1826.)

In eene beschimpende afdeeling vinden wy al de Gouvernements Amptenaren beschuldigd van onbekwaamheid en snoodheid, de Geregthoven van winzucht en bedorvenheid (Vide *Commercial Advertiser* van 4 Jan. 1826.)

Wy vinden den Editeur als het beste middel om Z. M. Ministers verstand in te blazen aan de hand geven (om hen oorvygen toe te dienen.) (Zie *Com. Advertiser*, van April 1829, en verv.)

De Gouverneur belasterd hebbende, door wiens edelheid van denkwyze dat zelfde Blad op betere termen bestierd werd dan voor hetzelve door het Gouvernement in het Moederland beschikt was, vinden wy den Editeur van dat Blad instede van het *spraakwerktuig van publieke opinie te zyn*, zich zelven op eens dit regt aanmatigende openbaarlyk bekend maken, dat zyne *taal* de eenigste bron van onderrigting en kennis in de Kolonie was.—(Zie *Commercial Advertiser* van 16 Oct.ober 1828.)—Terwyl de Drukker op hetzelfde oogenblik weigert om belangryke informatien te plaatsen en by andere wederom eene gezindheid deed openbaren die als geheel vyandig met de beste belangens der Kolonie werd aangemerkt, en terwyl de Colommen van dat Blad letterlyk zyn ingerigt om de gemoederen van het Kaapsch Publiek met ongetrouwheid en vrygeestery te vervullen en zelfs de levendige en gegrondveste grondstellingen des Christendoms te vernietigen Zie *Com. Advertiser* van July, Aug. en Sept. jl.

Dit volmaakt model voor Nieuwspapieren, de systematische Schryver van *zulke verfoeijingen* heeft het nu gewaagd om het karakter van omtrent 70 of 80 personen aan te randen, die ontevreden over het verdichten van elk principe op dergelyke wyze geopenbaard, en de noodzakelykheid gevoelende om de Maatschappy van het verachtelykst dispotismus, dat van de Drukpers namelyk, te verlossen, te voorschyn traden om dit Blad te ondersteunen.

Het is bykans niet nodig optemerken, dat deze Heeren even min verondersteld moeten worden, de byzondere gevoelens van den Editeur van de "*Zuid-Afrikaan*" te ondersteunen, als zy, die in spyt van hunne verachting over de verfoeilykheden die men geduriglyk in den *Advertiser* vindt, dat Blad ondersteunen en daarvoorbydragen, kunnen verondersteld worden het laatstgemelde tegen te werken;—maar waarin heeft ons Blad de hatelyke belastering verdiend, dat hetzelve tegenstand aan gezag, en alles, behalve verradelyke moord, aanbeveelt en goed keurt! Is het om dat de *Advertiser* zyn best gedaan heeft om eene aanranding op een Persoon die te Stellenbosch niet bemind was, gepleegd, voor te stellen als eene misdaad *ten minste* op hoog verraad uitlopende, om dat eenige wezens, die zich alleenlyk schynen te verheugen om alle goede gevoelens die voorheen onze Maatschappy verbonden, te verbreken, en besloten hadden om van dat geval eene zaak van de grootste akeligheid te maken, en naarstiglyk hadden uitgestrooid, dat schande en oneer de overtreders in die "Wyk" verbeiden. Is het om dat in het byzyn van den *Advertiser* die in een byeengeraapt Rapport zich verheugde om de zaak als eene van eenen verzwarenden aard voor te stellen en hunne onderwerping aan wettig gezag, aan lafhartigheid toeschreef, de *Zuid-Afrikaan* het ondernomen had om de beweegredenen van die genen te bestryden, die onnodiglyk al deze opschudding hadden verwekt, en getracht had de verbeelding omtrent het zenden van eene gewapende magt weg te redeneren, hetwelk alleen als brandstof by het vuur geworpen geweest zou zyn, doch gelukkiglyk door onze Overheden gevoeld en naar gehandeld is geworden; daarom worden wy beschuldigd van tegenstand aan gezag, en verradelyke moord te hebben aanbevolen.

Laat de Editeur van den *Advertiser* nogmaals de kolommen van ons Blad, hetwelk hy aldus getracht heeft te beschuldigen, doorlezen,—niet *na* het *middagmaal*, wanneer de nachtlamp al het geen ons omringt met naargeestigheid bezield, en schimmen en spooken met dolken in de handen zyne rust komen verstoren, maar vreedzaam by helder daglicht,—wanneer hy ontwaren zal, dat er niets in onze kolommen is hetwelk *half* zoo vuil,—*half* zoo oproerig,—*half* zoo onzedelyk en *half* zoo versmadelyk is als datgene waarmede hy het Kaapsch Publiek gedurende de laatste vyf jaren onthaald heeft;—en wanneer een weinig onervarenheid in deze bezigheid een gebrek aan volleerdheid verraad, hopen wy onder het weekelyks onderwys van den *Advertiser* te vorderen.

Want wy gevoelen, dat het Publiek aan den Advertiser deszelfs bekendwording met verscheidene verschrikkelykheden waarvan een 'Zuid-Afrikaan' niet eens droomt verschuldigd is, en wel voornamentlyk die van *verraad*, en wy nemen de vryheid om de bestierders van de *Commercial Advertiser* te verzekeren dat wy onbewust zyn van eenigen doodelyken aanval behalve van dien op de Drukpers, zoolang dezelve voortgaat om gevoelens te verspreiden, die geheel strydig zyn met de geloften door dat Blad aan het Publiek gedaan, en dat wy daarmede zullen aanhouden tot dat zy, het zy in hunne zeden zich verbeteren, of by hunne lyst van misdaden ook nog die van zelfmoord voegen, en wy besluiten in liefde met hen te herinneren dat voor zy het ondernemen om grondbeginzelen door welke deze Kolonie gerugsteund wordt, aanteranden zy eerst hunne eigene Nommers moesten doorlezen, wanneer zyzelven overtuigd en veroordeeld de waarheid der toepassing vande volgende woorden zullen gevoelen.

Gy Geveinsde! doe eerst den balk uit uwe eigene oogen dan zult gy den splinter in uws broeders oogen kunnen zien.

Volgens rapporten met Z. M. Schepen *Childers* en *Warspite*, van Isle de France alhier ontvangen, vernemen wy, dat de insurrectie onder de Slaven aldaar zich bepaald heeft by het aan den brand steken van eenige Plantagiën en Gebouwen; doch dat, door den yver van den nieuw benoemden Prokureur-Generaal, die zich naar de plaats zelve begeven en de misdadigers gestraft heeft, zy tot stilstand zyn gebragt geworden.

Wy zyn geinformeerd, dat dit Statioen door eenen Admiraal, onafhankelyk van, doch jonger dan Sir THOMAS BAKER, die op het punt staat van zyn vertrek om zyne Commando op de Brazilische Statie te hervatten, zal worden. gecommandeerd. Dat ongelukkig Keizerryk schynt byna in eenen staat van regeringloosheid te zyn, en men verwachtte dagelyks eene afscheiding tusschen de Noordelyke en Zuidelyke Provincien.

Het Schip *Ganges* is alhier op den 25 dezer gearriveerd uit Engeland, van waar het den 8 Aug. vertrokken is. Het heeft ter zee Commodore HAYES gepraaid. De Kapitein heeft zyn laatste Courant van den 7 Aug. aan den Commodore afgegeven. Men kan dus niets positiefs mede deelen betrekkelyk het *laatste* Europisch en Hollandsch Nieuws, behalve dat eenige Fransche troepen werkelyk naar Belgie gemarcheerd zyn, om den Koning van dat land te ondersteunen.

Correspondentie.

Aan den Redakteur van de Zuid-Afrikaan.

DE ZAMENSPRAAK TUSSCHEN EEN WYNKOOPER EN WYNBOER.

Den 13 October 1831.

Mynheer!—In uw nuttig Weekblad van den 7 dezer, ontwaard hebbende een Zamenspraak tusschen eenen Engelschen Wynkooper en eenen Eerstrivierschen Boer; en daar ik slechts ook een ongelukkige en eenvoudige Wynbouwer ben, die te gelyker tyd een ongeleerde en onkundige schryver is, hoop ik dat er toch een van uwe Correspondenten de pen zal opnemen om het verregaande en onmenschelyk karakter van dien Wynkooper aan het publiek bloot te leggen; want door zyne uitdrukkingen toont dien man, dat hy zich alhier heeft neder gezet als een geheime onderdrukker en vervolger van de Wynbouwers niet alleen, maar van onse gansche Kolonie; want het is eene onmenschelyke en wreedaardige uitdrukking, om koelbloedig te kunnen seggen: *"al ziet hy alle de Wynbouwers op de reede omkomen en hy kon, ze redden mits zyn manel nat te maken, hy ze waarachtig liever zoude laten zinken!"* Ik geloof dat men zulke uitdrukking van geene Barbaren en de ruwste Heidenen sou kunnen te wagten wesen.—Wel, dan zyn wy Afrikanen alsoo veel slegter dan een hond! want als ik een hond zie versuipen, zal ik trachten om hem te redden,—dat brengt myn Christen pligt mede;—al soude ik hem en de Doctor der Philippynen zien verdrinken, en ik had de fynste en duurste manel aan, zoude ik my haasten om hen van den dood te redden;—en ik ben verzekerd, niet alleen ik, maar zoo vele Afrikanen die op zoo een oogenblik daarvan aanschouwers souden zyn;—want zulks zyn wy, als Christenen van desen onverlichten en onbeschaafden Uithoek verpligt.—Maar wat dunkt u, Mynheer! soude het geen straf genoeg zyn om hen beiden te verbannen uit de samenleving van eene nuttige maatschappy?—misschien mogten zy naderhand tot inkeer komen, en seggen: ik ben door een ongeleerde volk van Zuid-Afrika teregt gebragt.

Indien UEd. dese geleerde Wynkooper eens mogt te spreken krygen, raad hem tog dat hy zich in syne verwaandheid niet moet onderstaan om by de ongelukkige en slegte Wynboeren visites te komen afleggen, soo als misschien jaarlyks syn gebruik was, want ik geloof niet dat hy met syn fyne manel ongescheurd van ons sal scheiden.—Ik sou UEd. ook willen versoeken om Meester Manel te raden, om, in plaats van wyn, seewater te nemen, want dat kan hy goedkooper op syn ketel brengen dan wyn van 20 Rds. per legger; want wy ongelukkige Wynbouwers syn nog verblyd, dat er nog meer Wynkoopers en ook Stokers syn dan onse Manel;—is het niet voor onse geheele oogst, dan is het toch ten deele. Is de toeleg misschien om ons Wynbouwers alle op een hoop in de see te doen verdrinken?—In vredes naam dan; maar dan geloof ik dat er meer sullen sinken dan de ongelukkige Wynbouwers.

Mynheer! door dese een plaatsje in uw nuttig Weekblad te vergunnen, sult gy verpligten een ongelukkige en hopelooze Wynbouwer van Drakenstein.

V. D. P.

TOOMELOOS GEDRAG VAN EENE SLAVIN.

Mynheer! Kaapstad. October 1831.

Daar ik verscheidene vertogen van uwe nuttige en leerzame mengelstoffen gelezen heb, en daar ik zie dat uw oogmerk is zoo wel te hervormen als te onderwyzen, zoo zoude ik wel wenschen, door middel van uw Blad, eene oplossing te mogen hebben voor eenen armen vriend die woonachtig is acht uren te paard van de andere zyde van Swellendam, een jong man die voor respectabel bekend en de zachtzinnigheid zelve is. Deze man nu heeft eene eenige Slavin, die hy gekocht heeft voor 900 Rds. om hem en zyne vrouw in het huishoudelyk werk behulpsaam te zyn;—doch wat was het geval, na dat hy weinige maanden besitter van gem. Slavin was, maakte zy zich gedurig aan opdrossing schuldig, Die arme man, eindelyk moede wordende van het gedurig gemis van zyne slavin, heeft haar op sekeren dag wat slagen toegekend om haar te doen gehoorzamen, doch het was zoo ras niet geschied of zy snelde voort, ging naar Swellendam, en verklaagde haren meester by den Adjunkt Voogd van Slaven;—de man werd opgeroepen en geprosequeerd:—het gevolg was, dat hy beslagen werd in eene boete van £10 sterling, terwyl zyne slavin aan hem werd terug gegeven;—maar helaas, de weg was voor haar geopend; want gem. slavin ging alle oogenblikken haren meester verklagen dat die haar mishandelde;—de Adjunkt Voogd de klagten telkens getrouw ondersocht hebbende, en geen schuld in den meester vindende, blykens document die ik hier in handen heb, vermaande haar ten laatsten hem niet meer moeyelyk te vallen met ongegronde klagten, gebood haar naar huis te gaan en getrouw aan de bevelen van haren meester te gehoorsamen. Doch wat deed de slavin; gehoorsaamde zy? Neen! in plaats van tot haren meester terug te keeren, drostte zy van daar naar de Kaapstad, en verklaagde haren meester hier by den Voogd van Slaven;—de Voogd liet toen de gem. slavin ter verzekering in het gevangenhuis bewaren, en schreef waarschynlyk naar Swellendam, terwyl hare klagten hier ook zeker van weinig aanbelang is bevonden,—op welk rapport de Assistent Beschermer van Slaven toen aan den meester van de meid schreef om zyne slavin hier uit den tronk te komen lossen. De eigenaar die toen geen vracht op te ryden had, was op deze verre distantie verpligt zyn wagen, genoegzaam ledig, niet weinig kosten te bespannen en van daar Kaapwaards te komen om zyne slavin te lossen;—hier komende vervoegde hy zich by den Voogd van Slaven, waar hy met zyne meid compareerde; gem. Voogd voor zoo verre geen schuld in hem vindende, gaf hem verder eene order om zyne meid te kunnen lossen, en aan haar een adres, die zy selve te Swellendam moest bestellen, by den Adjunkt Voogd van Slaven, om hare zaak nader te ondersoeken. Welaan, de arme man moest toen voor zyne slavin (buiten reis-kosten,) aan tronkgelden betalen meer dan £1 sterling; vervolgens vertrok hy met haar zeer vreedzaam van de stad. Maar ach, die lekkere tronk kon zy niet vergeten; zy was naauwelyks twee dagen gelost, of drostte van den wagen weder naar de stad, en vervoegde zich zelve aan de tronk;—toen ik dit vernam, schreef ik dadelyk aan mynen vriend, die zich, op ontvangst myner missive, weder met geene kleine kosten, stadwaards begaf om zyne meid te lossen. Hier komende moest hy weder meer dan £1. aan tronkgelden betalen; en by het lossen zag ik van die Slavenmeid een singulier geval, dat is, zy tastte haren meester op eene wreedaardige wyse aan, ontzag zelfs geen policie dienaar, of kaffer, om die vuistslagen te geven, tot dat hy haar eindelyk op de wagen kreeg. Hy vertrok dus toen met haar ten tweede male uit de stad;—doch na vyf dagen voort reisende, wist zy hem op weg weder te ontsnappen, en drostte weder naar de stad, en alhier arriveerende, adresseerde zy zich terstond in het gevangenhuis: toen ik dit vernam, en dus weder aan hem met de post eenen brief gezonden had, dat my zelfs ook al kosten en ergernis aanbragt, antwoordde hy my, met versoek om haar te willen lossen en hier of daar te willen plaatsen, te koop aan te bieden, of wat ik best zoude oordeelen om hem toch van verdere kosten, moeyelykheden en verdriet te bevryden;—daarop heb ik haar gelost en by een der vreedzaamste burgers in dese stad besteed, en wederom meer dan 5½ Rds. aan gevangenis kosten, voor rekening van haren Heer betaald. Intusschen zond haar meester voor de derde maal om haar af te halen; toen zy dit ontwaarde verstak zy zich, en toen de wagen reeds uit de stad vertrokken was, kwam zy by my te voorschyn. Na dat ik haar op eene vreedzame wyse alles onder het oog had gebragt omtrent hare begane fouten, zond ik haar weder naar den persoon by wien ik haar besteed had, en die haar in geen geringe mate van nieuwe kleederen en goed eeten verzorgde, haar alle vryheid latende, en slechts voor haar tot werk verkoos het spelen met zyn klein kind.—Maar hoe lang duurde dit? Geen vier dagen daarna, of zy stapte ook van dezen, (zonder eenige reden,) voor zyne oogen zyn huis uit, en zeide, ik ga weder naar den tronk,—hetwelk zy ook stellig deed,—en zy sit nu van den eersten dag der maand September ll. weder in de gevangenis. Hoe veel kosten zal het voor de arme lyfheer nu weder zyn! Ik die alreeds verscheidene brieven aan mynen armen vriend geschreven heb, en niet weet of er één van teregt gekomen is,—en al mogte hy dezelven ook ontvangen hebben,—niet weet of hy komen kan. Ik heb haar aan verscheidene menschen te koop gepresenteerd, doch niemand was er die haar hebben wil. Welke raad geeft gy my nu, Mynheer! gy die het publiek over zoo vele onderwerpen onderhoudt? De lyfheer mag haar niet slaan,—ik ook niet,—of wy worden in £10 sterling beslagen:—maar soude het niet goed zyn, als de Voogden zulks in overweging namen, en lieten haar eens deftig in den tronk afrossen, en vervolgens aan haar Heer terug geven;—zoude dit haar geen respect geven, om gevolgelyk niet meer zonder reden naar den Voogd of gevangenhuis te loopen? Ik voor my denkt ja; en dat die pleister haar stellig zoude genezen, en haar arme lyfheer van verdere kosten bevryden. Mynheer! indien u my vergun te willen vragen zeg my of er eene wet bestaat om zulks te kunnen verkrygen? zoo ja, zal ik myn vriend by zynen opkomst raden zich naar de Overheid te spoeden om zulks te versoeken, want zy is een Afrikaansch meisje, goed en sterk gebouwd, omtrent twintig jaren oud, en die wel eene goede laarzing velen kan.—Ik voor my ben in alle deze dingen zeer onervaren, en verwagt daarom uw beste oordeel.

Ik ben, Mynheer! enz,

GEEN SLAVEN-EIGENAAR.

Copy eener brief door den Assist. Beschermer van Slaven te Swellendam, aan den Heer P. J. DE NECKER, eigenaar van bovengemelde Slavin, toegezonden.

"Kantoor van den Assist. Beschermer van Slaven,
Swellendam den 26 Mei 1831.

"Mynheer!—Uwe Slavemeid Ragel, heeft op den 2 dezer by my geklaagd over een onverdiende en onwettige straf, door u aan haar op den 30 April ll. gepleegd,—welke echter niet is gebleken door eenige merken aan haar, of dat zy getuigen heeft gehad om zulks te kunnen bewyzen,—heb ik haar daarop weg gezonden en gelast onverwyld naar huis te gaan, en een brief van my aan UEd. mede gegeven.

"Ik heb nu eenen brief van den Beschermer van Slaven in de Kaapstad ontvangen, met kennisgeving, dat zy Rachel op den 18 dezer, ten zynen Kantore was verschenen, klagende als volgt:

"Dat zy aanhoudend door haren meester kwalyk behandeld en met een sambok geslagen werd; dat zy verpligt is van des morgens vroeg tot laat in den avond voor den ploeg te leiden, en wanneer zy aan haren meester klaagt van vermoeid te wezen, zy dan gestraft en met een sambok geslagen wordt; dat zy herhaalde keren by haren meester heeft aanzoek gedaan om verkocht te worden, doch hy verklaard had zulks niet te willen doen, maar dat zy onder zyne handen moest sterven."

"Ik ben dus namens gem. Voogd van Slaven gelast u te melden, dat Rachel zich thans in het gevangenhuis in de Kaapstad bevindt, van waar, byaldien u haar aldaar niet verkoopt, het noodig zal wezen haar te komen lossen, en alsdan naar herwaards te brengen, ten einde hare klagten verder te worden ondersocht.

Ik ben, Mynheer! enz.
"J. RAWSTORNE,
"Assistent Beschermer van Slaven."

DE HOTTENTOTTEN TE BETHELSDORP, EENIGE JAREN GELEDEN.—EN DE TEGENWOORDIGE TYD.

Distrikt Uitenhagen den 4 Oct. 1831.

Mynheer!—Vergun my, door middel van uwe zoo algemeen nuttig Weekblad te zeggen, dat ik, niet lang voor dat de Commissarissen van Onderzoek hunne reis in de Binnenlanden gedaan hebben, in de nabyheid van Port-Elizabeth en Uitenhage eene plaats, voor eene aanzienlyke somme gelds gekocht heb. Niet verre van die plaats was een Gouvernements houtbosch, hetwelk de Hottentotten van het Instituut te *Bethelsdorp* daaglyksch besogten, om hout te kappen;—zoodra zy aldaar aangekomen waren, kwamen zy by my om eeten te koopen, met belofte de verzekering van my met hunne terugkomst van Port-Elisabeth te zullen betalen. Wat zoude ik doen? Ik moest my met de beloften te vreden houden; want deed ik het niet, dan liep ik gevaar van mynen tuin, en kralen te zien plunderen, en schipbreuk lyden. Een weinig tyds daarna, bezocht ik het voormelde Instituut, en zyt verzekert, Mynheer! dat ik er omtrend 50 man in vollen arbeid aantrof;—Ik verheugde my zeer, en vroeg hun, wie hun dat werk liet doen, en aan hun eeten verschafte? Het werk doen wy voor niet, maar Docter PHILIP laat van de ossen van het Genootschap voor ons slagten; weet gy dan niet dat de Commissarissen na onder komen? Ik ging verder en besogte de Smitswinkel, naauwlyks was ik in den zelven, of een groot, dik en zwaarlyvig man omtrent 300 lb. zwaar, met een groene Bril op de neus trad binnen, sprak een weinig met den Smit, greep eenen kruiwagen, en kruide dien voort. Ik vroeg, wat het voor een man was? en vernam tot verbazing dat het de Eerw. Doctor was, op dat oogenblik nam myn vertrouwen in het geven van Crediet toe, want om dat ik zulk een groot, ja zelfs zwaare Apostel de kruiwagen sag voort kruyen, en zyne leerlingen met zulk een voorbeeldig exempel voortgaan, vertrouwde ik dat ook zy (zyne discipelen.) het voetspoor van hunnen grooten Patroon zouden volgen, en werkzaam blyven, Zoo crediteerde ik hen uit medelyden en goed vertrouwen, tot de som van omtrent 1000 Rykds. dan helaas! hoe werd ik te leur gesteld! de Commissarissen vertrokken en het werk hield op, en ik kreeg geen geld, en myn Schapen en Beesten ben ik kwyt; slechts weinigen onder hen hebben my, omtrent 300 Rykds. betaald, waarvan een blind oude Hottentot, die naauwlyks het dagligt sien kan, my by de 200 Rds. betaald heeft, meest van verdiensten door zyn eigen handen werk, ziedaar een blind man, is het nu geen luiheid van de andere? De brave Hottentot die zyn schuld prompt betaalt heet *Jacobus van den Jeugd*. Nu myn Heer! had ik Doctor *Philip* niet zoo yverig met zyne Discipelen by de Kruiwagen sien arbeiden, dan was ik niet bedrogen, en veele anderen met my meer waaronder de Heer K. sich ook bevindt, die 7000 Rds. by dat volk verliest, ik hoop dat Doctor *Philip* zoo veel menschlievenheid zal besitten en zyne discipelen toch sal vermanen hunne schulden te betalen, als de Doctor dat doet, dan sal hy my, en vele anderen verpligten.

Ik ben,........Mynheer.
EEN VRIEND VAN BILLYKHEID.

HET LOT DER HOTTENTOTTEN IN 1831, VERGELEKEN MET VORIGE JAREN.

Distrikt Clanwilliam, 3 October 1831.

Mynheer!—Vurgun my het volgende in uw nuttig Weekblad te plaatsen, namelyk:

Dat, omtrent twintig jaren geleden, zeker Hottentot, *Jantje Gallant*,—thans te Clanwilliam beschuldigd van grove veediefte, in tn 's Heeren gevangenhuis geconfineerd,—vader- en moederloos is nagelaten.

Dat zyn vader, die na zyne moeder is komen te overlyden, en een oud en afgeleefd Hottentot was, op deszelfs sterfbed aan zynen huurheer,—een braaf en goed Ingeseten van dit distrikt,—by wien hy lange jaren zyn verblyf had gehouden, verzoek had gedaan om zynen gez. zoon *Jantje Gallant*, die des tyds omtrent *zes jaren* oud was, by zich te willen houden, tot dat hy bekwaam genoeg zoude zyn om voor zich zelve te kunnen zorgen, dat deze zyne laatste wensch en bede aan dien oude Hottentot werd toegestaan, die kort daarop is overleden, aan gem. zynen zoon *Jantje Gallant* twee à drie *aanteelbeesten* en een klein getal *aanteel bokken* nalatende.

Dat gem. *Jantje Gallant* dan ook, ingevolge belofte van bedoelde huurheer, door laatstgem, tot zyn zestiende jaar is opgevoed en met al het noodige is voorzien geworden, wanneer hy verkoos te vertrekken en meester van zich zelve te worden,—het geen hem ook niet konde geweigerd worden,—en als toen met zyn vertrek niet alleen met zich nam 15 à 16 aanteelbeesten, omtrent 80 aanteel- en slagt-bokken, die gedurende zyn verblyf zyn voortgeteeld op de plaats van bedoelde huurheer, en ook door de wagters van laatstgem. waren opgepast geworden, maar ook tevens eene somma van *Een Honderd Ryksdaalders contante penningen*, den opbrengst van beesten, enz. welke de voorm. huurheer in den tyd dat hy *Jantje Gallant* zyn verblyf by hem had, voor hem Jantje had verkocht, en welk geld hy voor hem Jantje had geborgen.

Dat hy Jantje, sedert zyn vertrek van den voorm. braven huurheer, niets anders dan een zwervend leven had gevoerd, waardoor hy niet alleen al zyn geld en eigendommen had verspilt, maar ook eindelyk zich zoodanig had vergeten, dat hy zich eindelyk aan opzettelyke en herhaalde veediefte heeft schuldig gemaakt, en die misdaden niet alleen uit honger of gebrek,—om het gestolene tot zyne eigene consumptie te gebruiken,—maar ook volgens de beschuldiging tegens hem ingebragt, op eene baldadige wys, *om er negotie mede te dryven, gelyk hy publiek heeft gedaan*, heeft gepleegd, waardoor hy dan eindelyk in het verblyf van alle publieke vagebonden is geraakt, in stede van onder het dak van een stil en vreedzaam ingezeten te verblyven; terwyl hy nu misschien, wanneer zyn misdaad ten vollen wordt bewezen, zoodanige straffen des lands zoude kunnen ondergaan, waardoor hy voor altoos een lid der ongelukkigen zoude kunnen worden genoemd.

Zie daar dus weder een voorbeeld van de principes van een armen beklagenswaardige Hottentot, wanneer hy aan zich selve wordt overgelaten.—Doch mogte nu zyn lieve Doctor Humbug hem uit dezen vervallen staat van ellende helpen,—die zoo veel voorspraak voor hem en zyne mede-natuurgenoten in het Moederland als elders heeft gedaan;—en zoude de Doctor Humbug die brave menschen die Jantje Gallant van zyn zesde tot zyn zestiende jaar hebben opgevoed, en met een geheele erfportie heeft doen weg gaan, ook kunnen beschuldigen van barbaarsch of tyrannies met denselven te hebben gehandeld, gelyk hy ons Kolonisten in het Moederland valschelyk heeft gelasterd en afgeschilderd? Doch wraak zal niet alleen eerlang over dien valschen en partydigen laster, maar ook wraak door den thans arme en rampsalige Hottentotten worden geroepen over hem, die, in stede van de oorzaak hunner opkomst, veel eer van hunnen ondergang is geweest;—want afkeer en vyandschap heerscht tusschen den Hottentot en Kolonist;—en daar geen vriendschap noch liefde bestaat gebied God zynen segen niet.

Ik ben, Mynheer! enz.
EEN BOER.

Parlements Nieuws.

Huis der Gemeenten, Woensdag 27 July.

BUITENLANDSCHE STAATKUNDE.

Lord *Palmerston* verscheen voor de Balie, met een copy van het Protocol eener conferentie gehouden in het Kantoor van Buitenlandsche Zaken, op den 17 April, tusschen de Ministers van Rusland, Pruisen, Oostenryk, en Engeland, betrekkelyk het afbreken van zekere Vestingen op de Belgische grenzen.—Het werd te voorschyn gebragt, en op de vraag, of het gedrukt moest worden. vroeg

Mr. *Hume* den Edelen Lord, of hy, nu de zaken van Belgie geschikt waren, eenige objectien zou hebben om al de stukken die daarop betrekking hadden, voor het Huis te leggen! Indien er eenige reden voor het niet te voorschyn brengen dezer papieren was, wilde hy daarop niet aandringen, daar hy niet begerig was iets te doen dat het Gouvernement omtrent deze zaak in verlegenheid konde brengen.

Lord *Palmerston* zeide, dat de geheele onderhandeling omtrent Belgie nog niet zoo volkomen geschikt was, om al de communicatien daaromtrent te voorschyn te brengen. Belgie had, wel is waar, eenen Vorst gekozen, die nu ingehuldigd en aan het hoofd des Gouvernements was, maar de kwestie omtrent den vrede met Holland was nog niet geschikt; en het zoude eene ontydige zaak zyn de bedoelde papieren te voorschyn te brengen.

De Heer *A. Baring* verzocht aan den Ed. Lord eene vraag te doen betrekkelyk de verbintenis van dit Land en Holland, om een gedeelte van eene Russische schuld te voldoen. Het bleek uit een verdrag, by het eindigen van den oorlog, door Rusland, Holland en Groot-Britannien aangegaan, dat de twee laatstgemelde Mogendheden zich verbonden hadden om de helft van eene schuld, ten behoeve Rusland en betaalbaar in Holland, te voldoen. De schuld was in tweeën verdeeld, en Rusland had op zich genomen om de eene helft te voldoen, terwyl de andere helft door Holland en Groot-Britannien of door ieder een kwart van het geheel zou worden voldaan. De som die wy aldus op ons namen om te vergoeden, beliep op omtrent 100,000 Ponden in het jaar. De kinderachtige voorwaarde aan deze verbintenis gehecht, was, dat dezelve zoo lang duren zou als Holland en Belgie vereenigd bleven, maar geene melding werd er gemaakt waar door eene dusdanige scheiding kon worden te weeg gebragt. Deze Landen waren nu *bona fide* gescheiden; en daar de conditie van betaling was opgehouden, weigerde Holland deszelfs betaling verder te continueeren. Hy wilde den Edelen Lord vragen, of het Gouvernement bereid was den zelfden weg in te slaan. De zaak was, met betrekking tot den weg welke men beboorde in te slaan, zeer eenvoudig.

Lord *Palmerston* zeide dat het niet zoo eenvoudig was als men zich by den eersten opslag van het oog verbeelde, of wy nu alnog niet verpligt zyn met deze betaling voort tegaan ingevolge het door ons aangegaan kontrakt. Dit onderwerp nogthans werd nu in overweging genomen door het Kabinet, en welken weg zy met betrekking tot de toekomende betalingen zouden inslaan zoude hy geene objectie hebben om het Huis daaromtrent alle onderrigting te geven.

De Hr. *A. Baring* vroeg den Edelen Lord of het Gouvernement eenige Communicatie ontvangen had om deszelfs aandeel in deze schuld te betalen en of er eenig onderscheid in de voorwaarden van betaling tusschen dit Land en Holland was?

Lord *Palmerston* had nimmer van deze weigering te voren gehoord. Op zyne vraag antwoordde hy met te zeggen dat er dit onderscheid tusschen Holland en dit Land met betrekking tot de betalingen was, dat Holland door de aanmerkelyke verkleining van haar Land nu veel minder in staat was om te betalen dan voorheen.

In antwoord op eene vraag van Col. Davies die niet duidelyk op de gaandery gehoord kon worden, werd de Kanselier van de Schatkamer verstaan te zeggen dat gene betalingen zouden gedaan worden voor dat het Gouvernement uiteindelyk besloten had welken weg het zou inslaan.

Sir *R. Peel* zeide dat hy opstond met het voornemen om een of twee vragen te doen aan zynen Edelen Vriend den Secretaris van Buitenlandsche zaken.

De eerste die hy van voornemen was te doen had betrekking op de onderhandelingen die plaats gevonden hadden tusschen de Ministers der vier Mogendheden Rusland, Oostenryk, Pruissen en Engeland, omtrent het slegten van eenige Vestingen sedert 1815 op de Belgische Grenzen opgerigt, maar deze vraag was nu by de productie der Conferentien die zyn Edele Vriend juist op de tafel gelegd had, onnodig. De tweede vraag ontstond uit de geaardheid dezer onderhandelingen, en het Protocol waarby men overeengekomen was. Men had bedoten dat zekere Vestingen zouden geslegt worden, maar daar Frankryk gene party in deze overeenkomst was, en er gene naamen genoemd of beschryving van de Vestingen die gesloopt moeten worden werden gemaakt, maar deze bepaling ter nadere beslissing werd uitgesteld wenschte hy te weten wie hierin de Regter zou zyn?

Moesten de oorspronkelyke partyen dezer overeenkomst dit belangryk punt beslissen, of moest dit door Frankryk gedaan worden, die gene party in de oorspronkelyke overeenkomst was? Hy kon zyn edele Vriend verzekeren, dat hy, by het doen dezer vraag, gene ontydige behandeling van eenige zaak wenschte te bevorderen, die mogelyk nog een punt van onderhandeling was. Ieder edel Lid moest bekend zyn, dat de buitenlandsche staatkunde van het land nog zeer weinig de attentie van dit Huis had bezig gehouden; niet om dat er eene onverschilligheid omtrent derzelver belangrykheid bestond, of omtrent deszelfs goedkeuring over den weg dien men was ingeslagen, maar alleenlyk uit eene begeerte om voor te komen dat door eene ontydige behandeling, de kans die men heeft om de vrede in Europa te bewaren, niet verminderd zou worden, indien dezelve bewaard kon blyven, overeenkomstig met de eer en waardigheid van dit Land. Hy zou de stilzwygendheid welke hy tot hiertoe opgemerkt had, zelfs nu nog niet verbroken hebben, indien het niet was uit oorzaak van eene aanspraak die ergens elders gedaan was, omtrent twee belangryke onderwerpen: Portugal en Belgie. Op de laatstgem. doelende, had de Koning van Frankryk in zyne aanspraak gezegd: dat de Vestingen opgerigt, om Frankryk te dreigen, en niet om Belgie te beschermen, geslegt zouden worden.

Hy (Sir R. Peel) geloofde dat gene der Vistingen opgerigt waren om Frankryk te dreigen;—in tegendeel waren zy om Belgie te beschermen. Deze aanhaling was dus op eene verondersteling gegrond die niet konde toegestaan worden. Het speet hem in deze verklaring eene afdwaling te vinden van die diplomatische opregtheid die gewoonlyk tusschen staten bestonden, want hy merkte het voor zeker als eene afdwaling van die opregtheid aan, om te verklaren, dat Vestingen van eenen naburigen staat souden gesloopt worden voor dat het nog bepaald was; welke Vestingen dit lot moesten ondergaan. Hy had gene begeerte om eenige behandeling omtrent dit onderwerp op het oogenblik te doen ontstaan, maar hy kon zich niet weerhouden van zyne spyt aan den dag te leggen, over de manier waarop die verklaring gedaan was. Het tweede punt in de aanspraak van den Koning van Frankryk, waar al zyne opmerking op gevallen was, was de sin waarin het werd aangehaald dat de Portugeesche zeemagt in de magt van Frankryk was en dat de driekleurige vlag onder de muren van Lissabon wapperde. Dit was in der daad eene verklaring dat er een oorlog tusschen Frankryk en Portugal was uitgebroken: de Fransche Vloot had den doortogt van de Taag geforceerd; en uit het overig gedeelte van deze aanhaling moeten wy besluiten, dat de Hoofdstad van Portugal nu in het bezit van Frankryk was By gewone omstandigheden zoude deze daad gene vordering om uitlegging vereischen. Een oorlog tusschen twee onafhankelyke staten, zou voor zeker geen derde kunnen noodzaken er hieromtrent eene explicatie te vorderen, maar wy behoorde niet uit het oog te verliezen, dat er byzondere betrekkingen tusschen ons en Portugal, bestonden; dat wy onder zekere verpligtingen met betrekking tot dien staat waren die het ons tot een pligt maakten om tusschen beiden te komen wanneer dat Land werd aangerand. Hy meende hiermede niet te zeggen, dat wy verpligt waren de zyde van Portugal te kiezen, in welken twist het zich ook met andere staten door desselfs eigene verkeerdheden mogt mengen, maar hy geloofde dat het niet ontkend konde worden, dat onse verbintenissen van zoodanigen aard waren als ons verpligten om het te hulp te komen en desselfs aanvallers te bedwingen, indien het op eene onregtvaardige wyze wierd aangerand. De vraag die hy aan zynen edelen vriend omtrent dit gedeelte van het onderwerp wenschte te doen, was deze: of hy eenige objectie had om alle communicatien (indien er eenige waren) omtrent de middelen waardoor de Taag geforceerd geworden, en de omstandigheden die daarmede gepaard zyn gegaan, voor het Huis te leggen, ten einde ons in staat te stellen om te kunnen oordeelen of den aanval van dien aard was om een *casus foederis* te kunnen daarstellen, die ons zou verpligten om Portugal te verdedigen, of alleen eene explicatie te vorderen omtrent de redenen voor den aanval. De vragen die hy zyn edelen vriend wilde doen, waren deze: ten eersten, of in de toekomende onderhandelingen in welke men treden zou om te bepalen welke soort van Vestingen en welke gesloopt moesten worden, Frankryk die geene party in de oorspronkelyke overeenkomst was, al dan niet de regter zou zyn? en ten tweede of de edele Lord eenige objectie zou hebben om eenige communicatie die omtrent Frankryk ten opzigten van den aanval op Portugal en de redenen voor den selven hadden plaats gevonden voor het Huis te leggen.

Lord *Palmerston* zeide dat niets billyker en opregter konde zyn dat de manier waarop zyn HoogEdele vriend deze vragen gedaan had, en misschien zou het voor hem genoegzaam zyn om zonder in het onderwerp te treden zynen HoogEdelen vriend een direct en kort antwoord op dezelven te geven. Hy had juist een weinig te voren op de tafel een Protocol gelegd van de Conferentien tusschen de vier Mogendheden by welke het bepaald was, dat nadat het Koningryk van Belgie gegrond zou zyn, er onderhandelingen geopend zouden worden, ten einde te bepalen of de Belgische Vestingen op de Fransche grenzen gesloopt moesten worden. Zyn HoogEdele Vriend had gevraagd of Frankryk de Regter zou zyn om te bepalen welke vestingen gesloopt moesten worden? Hy kon hem veilig hierop antwoorden dat dit het geval niet zyn zou. De onderhandelingen wierden alleenlyk door de vier Mogendheden die hy genoemd had voortgezet, maar Frankryk konde onder de byzondere omstandigheden gene party in deze onderhandeling zyn. Hy kwam met zynen HoogEdelen vriend overeen dat het Huis zich tot hiertoe van alle overweging omtrent onse Buitenlandsche Staatkunde had onthouden, en om van het Gouvernement eene explicatie daaromtrent te vragen en zoo doende had het veel toegebragt, aan datgene hetwelk hy verzekerd was het groote doel van alle te zyn, de bewaring van vrede namelyk overeenkomstig de instandhouding van nationale eer en waardigheid. Hy zou daarom, daar de tyd daartoe niet de behoorlyke was, niet in 't onderwerp treden of 't namelyk gezonde staatkunde was om eenige van de Belgische Grenzen Vestingen te slopen, maar het kwam hem voor dat het aan een ieder die aan dit stuk eene rype overweging gaf, zou blyken, dat het onderhouden van eene menigte Vestingen niet overeenkwam met de verminderde bronnen van Belgie als een afzonderlyk Koningryk. Zyn HoogEdele Vriend had op eenige aanhalingen in de aanspraak van den Koning van Frankryk gezinspeeld, tegen welke hy Sir (R. Peel) vele objectien had, maar zyn HoogEdele Vriend kon niet verwachten dat Ministers hunne opinie zouden geven omtrent dingen voor welke zy niet verantwoordelyk waren. Zyne Majesteits Ministers waren in het geheel niet ongevoelig omtrent de verpligtingen waarin dit Land met betrekking tot het Portugeesche verbond staat, die het verpligte, deszelfs magtigen bystand te verleenen in geval van eenen onwettigen aanval, en indien er eenige omstandigheden hadden plaats gevonden, die om den bystand van Engeland hadden geroepen, het zy door de hulp van eene militaire magt dan wel by onderhandeling, zou geen van beiden geweigerd zyn geworden op grond dat het Portugeesch Gouvernement door den Souverein van dit land niet erkend was. De Ministers gevoelden dat dit vereischte om het Portugeesch Gouvernement te erkennen, gene genoegzame reden was om de kracht van onde verbonden die er tusschen ons en dit Land bestonden te vergeten, of om het hulp te weigeren in het eischen eener explicatie van het Fransche Gouvernement nopens de redenen van deszelfs twist met Frankryk, hetgeen men wel wist gedaan te zyn. De HoogEd. Baron had gevraagd of het Gouvernement bereid was om de omstandigheden die tot het zenden van de Fransche expeditie naar de Taag aanleiding hadden gegeven voor het Parlement te leggen. Zyne Majesteits Gouvernement was niet genegen zich zelve van eenige verantwoordelykheid die aan hetzelve verbonden was te ontdoen, en zoodra de tyd genaderd zou zyn waarop de informatie waarom het Hoog-Edel Lid vroeg behoorlyk gegeven kon worden, zoude het bereid zyn om redenen voor deszelfs gedrag op te geven aan een ieder die hetzelve zou willen aanvallen. Maar Zyn Majesteits Gouvernement was van opinie dat het niet raadzaam zou zyn, om op dit oogenblik die informatie te geven, welke de Hoog-Edele Baron vorderde, niet uit aanmerking van eenige overwegingen henzelve rakende, maar om dat de onderhandelingen in eenen onvolkomen en staat waren, en om dat de ontydige publicatie dezer documenten, schadelyke gevolgen konde hebben.—[Hoor! Hoor!]—*Times 28 July.*

(HET VERVOLG HIERNA.)

THE

ZUID-AFRIKAAN.

CAPE TOWN, OCTOBER 28, 1831.

ABOUT eight years ago, an obscure individual applied to Government for leave to establish a Newspaper in this Colony. The application at first startled the Rulers of the day in no trifling degree; but the promises held out in the Prospectus of that Paper, pledging itself "to abstain from all personal controversy, however disguised; from the remotest discussion of subjects relating to the policy or administration of the Colonial Government; strenuously to uphold the African character, their rights and privileges, to promote the general good, and not to sneer at or revile religion, and never to become servile, insolent, or flatterers;" seemed so fair and rational, as not only to obtain for it the consent of the Government, but the immediate and cordial support of the public; and the new year for 1824 was ushered in with the first numbers of the *Commercial Advertiser*, conducted by an able scholar, who, leaving the birch and the rod for the printer's devil, seemed by birthright well qualified to pursue warily the policy which ultimately manifested itself in the principles of that Paper.

At first, this publication did not fail to answer the general expectation. Barrow, and other libellers of the Cape character, got their full share of abuse, and pleasing and inoffensive contributions in prose and verse, and copious extracts from foreign papers, rendered this publication both amusing and instructive. It was not long, however, ere the film spread before the eyes of Government became dissolved. An outlawed miscreant, having by deception obtained an official authority, commenced one of the most despicable attacks upon the head of the Government, and all lawful authority, ever witnessed in any country, and the worthy *Commercial Advertiser* was not backward in seconding so detestable a plot. The suppression of that Paper was the immediate result, and the ruin of all those concerned therein would inevitably have ensued, had not a number of the most respectable inhabitants immediately come forward to support its existence, for (setting aside a few *radical* friends) the mass of influential inhabitants, although disgusted with the palpable breach of the pledges of that publication already manifested, yet foresaw that the abandonment of the individuals therein concerned would probably lead to a total loss of all freedom of the press; they, therefore, *came forward manfully* to support the sufferers; they *fed* and *clothed* them in their distresses, and, by their subscriptions, enabled them to proceed home, there to struggle for that liberty on more equal terms than they could have done on a Colonial soil; and the result, at least, enabled them to pursue their avocations as printer and editor on better terms than they had ever before possessed.

From that moment, however, these individuals forgot all they owed to the public, and to their own character. The sheep's clothing was at once thrown off, the wolf appeared in all his naked deformity; and a Paper more conspicuous for its abandonment of every principle it had pledged itself to advocate and support, never disgraced any country.

For fear of being thought uncharitable in such an anathema on a Paper which occasionally exhibits a few redeeming qualities, and thereby leads us to overlook and forget the mischiefs lurking in preceding and subsequent numbers, which ought to have been held up to everlasting reprobation; *we* will quote here as facts, (referring the curious reader to the Papers themselves,) that in the face of those pledges, given for the principles of that Paper in its Prospectus, as above quoted, we find that the personal and private characters of some of the most respectable and talented members of our society have been grossly attacked."—(Vide *Commercial Advertiser*, of 4th November, 1826.)

We find this Paper, for a while, professing a specticism on the injustice done to the Colony by fixing the Rix-dollar Currency at 18d. (Vide *Commercial Advertiser*, of 1st of March, 1826.)

We find, in one sneering clause, all the Government Servants taxed with incapacity and profligacy; the Courts of justice with venality and corruption.—(Vide *Commercial Advertiser*, of 4th January, 1826.)

We find the Editor suggesting, as the best means to inspire the intellects of His Majesty's Ministers (who are of course ignorant wretches) to *box their ears*.—(Vide *Commercial Advertiser* of April 1829, and *passim*.)

The Governor traduced, through whose liberality of principle this very Paper was allowed to be conducted on better terms than were provided for from the Home Government, and the Editor of that Paper, instead of being an *organ of the public opinion*, at once constituting *himself* that sole organ, and publicly notifying that his *dictum* was the sole correct channel of information and knowledge in the Colony. (Vide *Commercial Advertiser*, of 15th October, 1828.)

While at the same moment the Printer refused to insert valuable contributions, mutilated others, and finally sold himself to a sect considered directly hostile to the best interests of the Colony, while latterly the columns of that Paper have been chiefly directed to instil in the minds of the Cape public, sentiments of infidelity and Deism, and to subvert the fundamental and vital principles of Christianity itself.—(Vide *Commercial Advertiser*, of July, August, and September last.)

This Paragon of newspapers, the systematic Author of *such abominations*, has now presumed to attack the characters of some 70 or 80 persons, who, disgusted with the derelection of all principle thus exhibited, and feeling the necessity of relieving our society from the most detestable of all despotisms, that of the press, came forward to support *this* Paper by their subscriptions. We need hardly observe, that those gentlemen, however, are as little to be presumed supporting any particular notions of the Editor of the *Zuid Afrikaan* as those who, in spite of their disgust at the *abominations* occasionally met with in the *Advertiser* still support and contribute to that Paper, can be supposed to countenance the latter; but in what has *our* Paper merited the disgusting abuse of recommending resistance to authority, and all but approving of assassination! Is it because the *Advertiser* laboured to represent an assault committed at Stellenbosch on a person who had made himself most unpopular, as a crime amounting at least to high treason; because certain beings, who only appear to delight in tearing asunder all good feelings that formerly bound our society, were determined to make of this affray, a case of the utmost horror and magnitude, and had busily spread abroad that disgrace and infamy awaited the juvenile offenders in this "Row," Is it because in the face of the *Advertiser* delighting in a garbled report to make this case appear an highly aggravated one, and attributing *their* submission to lawful authority as cowardice, that the *Zuid Afrikaan* ventured to impugn the motives of those who unnecessarily had created all this excitement, and deprecated the idea of sending an armed force, which only would have added fuel to the fire (and which, happily was felt and acted upon by the Magistrates; and *We* are charged as supporting resistance to authority, and recommending assassination?!

Let the Editor of the *Advertiser* once more peruse the columns of our Paper, he has ventured thus to reproach, not *after dinner*, when in the horrors of digestion, the midnight lamp throws a gloom on all around, and Ghosts and Hobgoblins may come armed with daggers, and threaten his peace, but calmly in the broad light of day; and he will find that there is nothing in our columns, *half* so scurrilous—*half* so rebellious—*half* so immoral—*half* so disgusting as many of those with which he has treated the Cape Public for the last five years; and, if perhaps, a little rudeness yet betray a want of proper apprenticeship in this line, we may hope to improve daily, under the weekly tuition of *The Advertiser*; For we feel that the Public is indebted to the *Advertiser* for having become familiarised with many horrors hitherto unknown to them; the last ever dreamt of by a South African, however, is that of assassination; and *we* as true South Africans, beg to assure the conductors of *The Commercial Advertiser*, that they will find us privy to no assassination, except that of their Press, so long as it continues to pour forth sentiments in direct opposition to the pledges of that Paper to the Public, and until it either improve in morals, or add *Suicide* to *its* list of crimes; and we conclude in charity, by reminding them, that before venturing to attack the principles, by which this Paper is conducted, they would do well first to reperuse their own Numbers; when self-convicted and self-condemned, they will feel the truth of the application of the following words.

"Thou Hypocrite, cast out first the beam out of thine own eye, and *then* thou shalt see clearly to pull out the mote that is in thy brother's eye!"

By advices received from the Isle of France by H. M. ships *Childers* and *Warspite*, we hear that the insurrection among the Slaves was confined to setting fire to some plantations and buildings, but that, by the energy of the newly appointed Attorney-General, who repaired to the spot, and punished the offenders, they have been quelled.

This station, we are informed, is to be commanded by an Admiral, independent of, but junior to, Sir Thomas Baker, who is about to return to take the command of the Brazil station.

That unfortunate empire seems to be almost in a state of anarchy, and a separation of the northern and southern provinces, was daily expected.

The ship *Ganges* arrived here on the 25th October, from England the 8th August. Having met at sea Commodore Hayes, the captain gave his last London papers, of the 7th of August, to the Commodore; nothing positive can therefore be communicated as to the latest European or Dutch news, except that some French troops had actually marched into Belgium to support the King of that country.

Correspondence.

TO THE EDITOR OF "DE ZUID AFRIKAAN."

THE DIALOGUE BETWEEN A WINE MERCHANT AND A WINE FARMER.

October 13, 1831.

SIR,—Having seen in your useful Journal of the 7th instant, a dialogue between an English Wine Merchant and a Farmer of Eerst River, and being also an unfortunate and simple Wine Farmer, and at the same time, an uninstructed and uninformed writer, I hope one of your Correspondents will take up his pen to expose the bad and inhuman character of this Wine Merchant, who shows by his expressions, that he has established himself here for the sole purpose of being a secret oppressor; not only of the Wine Farmers, but of our whole Colony; for it is most inhuman and cruel coolly to express himself, "if he even saw all the Wine farmers sink in the Roadstead, and could save them by only wetting his coat, he really would let them sink." I believe we should not expect to hear such an expression uttered by any Barbarian, or the rudest heathen: from this, we, Africans, must conclude, that we are worse than dogs; for if I saw a dog sinking, I would consider it a duty imposed upon me as a Christian to assist him; even if I saw him and the Doctor of the Philipines sinking, and was habited in the finest and most expensive coat, I would hasten to save their lives, and am assured, that not only myself, but many Africans who might at such a moment be spectators would do so, for we, as Christians of this unenlightened and uncivilized part of the world, consider ourselves obliged to do so.

But what do you think Sir; would it not be a sufficient punishment to banish them both from the community of a useful society; perhaps they may be sorry for what they have done, and acknowledge themselves corrected by an uninstructed people of South Africa?

If you might speak to this learned Wine Merchant, advise him, if you please, not to attempt visiting any of the unfortunate and wicked Wine Farmers, whom, he perhaps, usually did once a year; for I believe he will not depart from us without his fine coat being torn. I would also request you to advise Mr. Coat to take sea-water instead of Wine in his kettles, for this he may obtain cheaper than paying Rds. 20 for a Leaguer of Wine; for we unfortunate Wine Farmers are happy to know that there are more Wine Merchants and Distillers than our Mr. Coat, if not for our whole crop, yet for a part of it. Is it, perhaps, the intention of drowning us all in a heap in the sea; if this is the case, I believe that others will sink with the unfortunate Wine Farmers.

You will oblige by inserting the above,

AN UNFORTUNATE AND HELPLESS WINE FARMER, V. D. P. of Drakenstein.

THE DIALOGUE BETWEEN A WINE FARMER AND A WINE MERCHANT.

SIR,—I have perceived in your useful Journal of the 7th instant, a dialogue between a Wine Wine Farmer of the Eerst River, and an English Wine Merchant, which, (if true), appears to me schocking. He must be a man who is a pest to society, void of every human feeling, and a true Jew, instead of a Wine Merchant.

Permit me in this letter, to make a brief calculation of what I have purchased from my parents, and for which I certainly paid the true value:—

I paid for my Wine Farm	Rds. 18,000
120 Leaguers Fustage, Staves, and two Brandy stills, ...	5,000
12 Male Slaves, for which I paid from Rds. 1,200 to 1,500, ...	2,000
2 Female Slaves, with their Children, ..	2,000
For Oxen, Horses, and Wagons, ...	3,000
	Rds. 41,600
This Establishment produces 80 Leaguers of Wine, at Rds. 24, with the Rent, making	1,920
4 Leaguers Brandy, at Rds. 120	480
To Fruit, ...	400
	Receipts, Rds. 2,800

The annual Expenditure for this Establishment, would amount;

For Interest on Rds. 41,600, ...	Rds. 2,496
40 Muids of Wheat, at Rds. per load, ..	320
100 Sheep, at Rds. 3½.	350
Loss of Oxen, repairing Wagons, &c. ..	400
Cloathing of 14 Slaves, ...	150
Grazing of the Oxen, ...	100
	Rds. 3,816

I have to pay to Government annually,

For toll of 80 Leaguers of Wine, ...	Rds. 8 2 2
Market dues on the above, ...	220
Toll and Market Dues of 4 Leaguers of Brandy, ...	16 4 0
Registering every Wagon on passing the Market, at 2 Skillings each, ...	7
Opgaaf of 80 Leaguers of Wine, ...	26 2
Ditto of 4 ditto of Brandy, ...	1 4
Tax on a Wagon, (if we wish to ride in a genteel manner to Church with our Families, ...	53 2 4
Capitation Tax, Oxen, & Wagons, &c. &c.	22
Quitrent, ...	37
Thus alone to Government,	Rds. 491 7
Making together an Expenditure of	Rds. 4.307
The Receipts deducted from this, ...	2,800
There results an annual deficiency of	Rds. 1,507 7 0

The Wine Merchant will perceive from the above calculation, what loss the poor Wine Farmer suffers when he receives Rds. 20 clear, independant of the household expenses, and of his family, and of the penalties to which he is constantly exposed? has it not therefore been clearly proved, that the so-called Wine Merchant only meant to fill his pocket, and to ruin the poor Farmer, that he very little cares what becomes of the mans wife and children, and whether they starve from want. I should wish to know who this Wine Merchant is, and whether he has not to ascribe his fortune to the Wine Farmers.

N. B. The taxes which I pay annually to Government, are equal to those of a person who has 800,000 guilders out on interest.

By placing the above in your valuable Paper, you will oblige

A WINE FARMER,
residing near Stellenbosch.

THE ADVERTISER.

Cape Town, 22d October, 1831.

SIR,—Notwithstanding the already existing deplorable discord and disunion between the Masters and their Slaves, I deeply regret to see in to-day's publication of the *Advertiser*, that he, who of late seems to have lost no opportunity of contributing amply to that disunion and discord, whenever an occasion is offered, indifferent on what authority, or from what quarter, and not caring for the general tranquillity and peace of this Colony and all its inhabitants, has again found it expedient to the promotion of the cause he advocates, to publish an extract of a certain paper published in England, and purporting the opinion and plan, perhaps of *a single individual* of Manchester, or of one of the Creed of those who principally caused and instigated the renowned ante-Colonial (I may almost say revolutionary, as regards this Colony) Meeting, held at that place in February last.

I ask you, Sir, and any wellwisher of this Colony, what have we or the Colony to do with such diabolical and ruinous plans of *private individuals* in the Mother Country, who are unknown to all the Colonists, who have no interest in our Colonial welfare, very little care to sacrifice the whole Colony to their *ultra* philantrophic feelings, excited and moved by the grossest misrepresentations and slanderous informations, with which they are provided, by and through the means of the greatest enemies and self-interested persons, of which, by the way, we find now that the *Advertiser* is performing the principal part.

If the *Advertiser* did not agree himself with that plan, his duty would have been, *not* to publish the same, or *cui bono*, in the present state of the question!

But, Sir, be his motives what they may, this is as clear as the sun at noon, that his *attitude* and avowed doctrine of late, of which the extract here alluded to is a new example; and his continually taking up all instances of the kind, have a tendency further to deprive the Colonists of, and depreciate their legal property, and of promoting, or at least of accelerating the ruin of the Colony. If he disagreed (we regret) with that plan, he ought to have taken up the defence of the general Colonial interest against that monstrous and terrible plan,—he ought to have shown that such a plan would be a radical ruin to the Colony, he ought to have made the Colonists acquainted with the projector of such plan, in order to be on their guard against such secret and unknown enemy of the Colony; and he is still called upon to do so; for by tacitly and without comment, admitting that plan into the columns of the *Advertiser*, the Colonists must consider the Editor and Publisher of that Paper, as that enemy; and must henceforth be particularly on their guard day and night, and look out whenever that enemy may move or creep in; they ought to be the more vigilant now against this aggressor of their rights, and the disturber of their peace and comfort; for, beware of that most dangerous enemy (even as you ought to do of a viper concealed in the grass), who, for instance, in 1826, dared to value each Slave at £107, in the beginning of the year at 40, and now in October, at £10 each, with some more sacrifices to the Master, notwithstanding the present miserable circumstances of the Colony are known to him. I submit, Sir, that if this disturber of the peace (whom I hope you will, according to your promise in your Paper of yesterday, more clearly expose and point out as that dangerous disturber) do not repent, but proceed on in the way he has done, it will be the interest of all the Colonists to apply in the proper quarter for security of their property and for bail for the security and salvation of this Colony. You, Mr. Editor, will in such case best know to point out the way in doing so; for you have shown that your Paper is the true, upright, and disinterested friend of all the Colonists without exception. They therefore, in that instance, again ought to rely on your taking up their defence.

I am, Sir, &c. A SOUTH AFRICAN.

EXTRAORDINARY LAW.

SIR,—You will probably confer a benefit upon the Public, by inserting the following in your useful Journal. On the night of the 28th July, a man in my employ absconded, and stole from me a horse, saddle, and bridle, and on the 10th of September, I found my horse in the possession of a person in Cape Town; I claimed my property, but was refused. It appears the thief sold the horse to a Canteen Keeper, and he sent it to a Sale, and got Rds. 5 for him; I then summoned the then holder of the horse before the Magistrate, and the judgment given to day was, that I should, if I wanted my horse back, pay Rds. 25, and half Court expenses, making in all Rds. 28 Sk. 4, on the ground of the horse being improved in appearance, and being sold at a sale, *a very fair profit*; as times go; indeed, surely, there ought to be some revision in regard to this *Law*; can it be Justice.

I am, Sir, &c.

Jan Biesjes Kraal, Oct. 5, 1831. S. BENINGFIELD.

SALARIES OF DIFFERENT CLERGYMEN WITHIN THE COLONY.

Cape Town, Aug. 21, 1831.

SIR,—In one of your last numbers I was much pleased to see a letter, signed *Censor*, on the Church Establishment of this place. A little inquiry into which has been long demanded, and I do think your Correspondent has pointed a clear case of profusion, and one to which the pruning knife of retrenchment may be well applied. I must say it has long struck me as odd, that the *Senior Colonial Chaplain*, &c. &c. should for so long a time have drawn from this poor Colony a salary so far exceeding that of any clergyman of any other denomination employed by Government at the Cape, and that too for duties at least not more fatiguing, or more arduous than those of other clergymen of the Established Church at the Cape. Why should the Colonial Chaplain at Cape Town have £700 per annum, and the Colonial Chaplains at Port Elizabeth and Bathurst each only £200 per annum respectively? Each preaches but once on the Sunday, and each has, or ought to have, his day and Sunday schools to attend to. I do not say that there should not be a difference between the salary of the *Senior Colonial Chaplain*, and of the *Junior Chaplains*; but surely the difference between £700 or £800 per annum, and £200 per annum is too great. Your Correspondent says something about a house the Senior Chaplain has in addition to his other little emoluments; this, I suppose, must be one in town; though I may be wrong, as I have had a house pointed out to me on the other side of the Three Cups as the residence of the Senior Colonial Chaplain, but this I fancy must be a mistake; Government would not themselves place any servant of theirs, or even allow him to place himself so far from his duty as the Three Cups is from Cape Town, especially when it is often necessary, as in case of sickness, that the clergyman should reside on the spot, and not have to be sent for a distance of at least three miles; rain and the south-easters will, we know, often make a man a little shy in his attendance in town.

I have said that the duties of the Senior Colonial Chaplain are not more arduous than those of the other clergymen of the Established Church at Cape Town. I shall adduce as an instance the Military Chaplain. Now I question if this gentleman's congregation is not nearly as numerous as that of the Senior Colonial Chaplain. Now the Military Chaplain must at least have two services every Sunday; one at the Military Chapel, and one at the Military Hospital, he has regimental schools, &c. &c. to attend to, and yet his pay and etceteras do not amount to half that of the Senior Colonial Chaplain's. Besides all this, the Military Chaplain is not a fixture; he may be to-morrow ordered to Ceylon, Trincomalee, or any other place, whereas the Senior Colonial Chaplain is a very comfortable fixture indeed; sure every night to sleep comfortably under a roof. Now all this must weigh considerably in comparing the comforts of the two appointments, and even their relative values. Any married man who will for £40 a year run the risk of being moved about the world like a shuttlecock would be very glad to receive £300 per annum, and remain a fixture at the Cape, and even perform all the very arduous duties of the Senior Colonial Chaplain. This, Mr. Editor, is, if I mistake not, one of those cases of profusion in this Colony which must soon correct itself. It is so flagrant a one, that the members of the Church of England themselves must feel the necessity of applying an immediate remedy. It is one of those cases which prove the necessity of a Representative Assembly. When it exists, we shall see that a clergyman of the Dutch Church deserves, when he does his duty, the same salary as a clergyman of the Church of England.—I am, &c.

A REAL REFORMER AND A TAX-PAYER.

ABOLITION OF INTERPRETERS.

Cape Town, October 5, 1831.

SIR,—Allow me through the medium of your truly principled paper, to ask "Scrutator," a few questions regarding the abrogation of the position of Interpreters

Mr. Scrutator, you assert, that the greater part of the inhabitants of this Colony are ignorant of the English language; that H. M. Commissioners recommended Interpreters to the Home Government as indispensably requisite; that a delinquent can neither be justified, nor civil and criminal cases impartially tried without them. In reference to your first assertion, I am urged to ask, if seven years are insufficient to learn the English tongue? Were the population here not acquainted that it would become the paramount and predominant diction? Why has the greater part not learned it? It is said, not on account of the scarcity of English preceptors, for they abound, but through the biassed love of Dutch; therefore, the greater part will now feel the inconvenience of it. In respect to the second, permit me to inquire, why H. M. Commissioners recommended Translators? Was it not with a view to facilitate the inculcation of English? which, indeed, is too manifest to need any comment. However you may deduce a logical illation from the following explicit circular:—"Sir, His Majesty's Commissioners of Inquiry being desirous of obtaining the most correct account and information as to the number and description of persons receiving education in Cape Town, have directed me to request you will have the goodness to furnish them, at your earliest convenience, with a return of the number of persons under tuition in your school, distinguishing the English and Dutch, and describing generally the branches of instruction they receive.—I have the honour to be, Sir,

"Your obedient servant,

"June 1826. "JOHN GREGORY."

"A. B."

Touching the third; it is reported that Government is of opinion, equitable justice can be uniformly distributed without Interpreters; and, if not, it avers that sufficient time has been given, and further indulgence cannot be tolerated; in fine, the Home Government requires the inhabitants of the Cape to be English in policy, idiom, and manners, to which purity they are not analogous, nor are they, as circumstances are, likely to be; for instance, some barristers are not competent in the tongue they are obliged to use; hence, from these imparities, Government says,—no longer time shall be granted, but academies which are established for the cultivation of its speech shall have the ascendancy. Members, and the faculty, of colleges, schools, &c. shall stop the license of Interpreters, who if they be suffered to proceed will reduce the English to babble a dialect of Dutch.

Pray, Mr. "Scrutator," are you an Interpreter? If you are I wonder not at your contending for the utility of that department; though you, and all intelligent persons who are not devoid of sight, must perceive by the abolition of Dutch in all the Government Offices, schools, &c. that England desires its entire extirpation and extinction in all the British Colonies.

Mr. "Scrutator," infer not, from the preceding premises, I presume to speak disrespectfully of the Dutch, *no*, that is foreign to my design; they have been, and they are, still my principal supporters. I was always prond, and I am still disposed, to praise that bridge which fords me safe over the current; but—

"Two principles in human nature reign;
Self-love to urge, and reason to restrain:
Nor *this a good*, nor *that a bad I call*;
Each works its end, to move or govern all."

I am, Sir, (in expectation of a rejoinder)

PREPOSITOR.

THE STATE OF THE HOTTENTOTS, A FEW YEARS SINCE AND AT PRESENT.

District of Uitenhage, Oct. 4, 1831.

SIR,—Allow me through the medium of your very useful Journal to inform you, that not long before the Commissioners of Inquiry made their journey to the Interior, I purchased a place in the vicinity of Port Elizabeth and Uitenhage, for a considerable sum of money. At no great distance from it was a Government Forest, which was daily visited by the Hottentots of the Bethelsdorp Institution, for the purpose of cutting wood. As soon as they arrived there, they came to me to purchase provisions with the promise and assurance, that on their return to Port Elizabeth, they would pay me for it. What was the result? I was obliged to content myself with their promises, for if I had not done it, I would be in danger of having my garden and kraals plundered and destroyed. Some time after, I visited the above-mentioned Institution, and you may rely upon what I say. Sir, I saw about 50 men in active labor. I was much pleased, and asked them who made them do that work, and furnished them with victuals? They answered, "we work for nothing; but Dr. P——— causes the oxen belonging to the Institution to be slaughtered for us." Don't you know, that the Commissioners are coming down? I proceeded towards the smith's shop; scarcely had I entered, when a large thick and corpulent man came in, talked a few words to the smith, took hold of a wheelbarrow, and moved it forward. I asked who that man was? and learnt with surprise that it was the Reverend Doctor. From that moment my confidence in giving credit was increased, for, when I saw such a great and heavy Apostle using a wheelbarrow himself, and giving his pupils such a good example, I trusted that they (his disciples) should follow the footsteps of their great Patron, and remain active, in so much, that out of pity and full confidence, I credited them to the amount of Rds. 1,000; but alas! how was I disappointed? the Commissioners departed—the labors stopped—I got no money—and was moreover deprived of my sheep and cattle; a few of them only have paid me, about Rds. 300, among whom was a blind Hottentot, who paid me nearly Rds. 200, the most of which he gained by his own personal labour. See here a blind man! Is it not therefore to be ascribed to the idleness of others? This faithful Hottentot who paid his debt, was called *Jacobus*, from his youth. Now, Sir, had I not seen the Dr. and his disciples so hard at work with the wheelbarrow, I and many others, would not have been duped. Among the sufferers, is a Mr. K., who loses Rds. 7,000 by these people. I hope the Dr. will have so much humanity, to exhort his disciples to pay their debts; if he does that, he will oblige me and several others.

I am, Sir, &c. A FRIEND TO EQUITY.

Parliamentary Intelligence.

HOUSE OF LORDS.—July 28.

FOREIGN DIPLOMACY.

Earl GREY said, that he had now to lay certain papers on the table of the house relative to the recent transactions between England and Belgium, and the papers were of a nature that he did not believe it usual in such a case to make any motion upon the subject.

The Marquis of Londonderry wished to know whether the papers which the noble earl had laid on the table of the house afforded all the information on the subjects that their lordships were to expect to be supplied with from His Majesty's ministers. From those channels, to which every body had equal access, other papers had been supplied to the public, and they contained so many points of importance to the country, that it was necessary to have a discussion upon them, in order that their lordships might give an opinion upon the transactions which they embraced,—transactions the most extraordinary that had ever been carried on in the diplomatic relations of the country. It appeared that the ancient ally of England had been sacrificed, and most basely treated by those who at present were at the head of affairs. He might venture to say, that ministers had basely and treacherously sacrificed the ancient ally of the country. When he looked at the preliminary article of the treaty with Holland, he felt that he had not been out of place when he had asked of His Majesty's ministers if the King of Holland had been aware of the proceedings of the Five Powers, previous to the departure of Prince Leopold from England. What had occurred since his departure? Transactions of the most important nature. He should like to know if the protocal, dated in April, had been communicated to the King of Holland, when the 18 articles were sent to him, and whether it had been communicated to the Belgian commissioners, or whether it had been forced from the noble earl by the King of France's speech, and by the declaration that France was the Power to raze the fortresses. The Four Powers had made the decision, and yet the King of France had promulgated it as a great feat on the part of his government. He hoped that ministers were not truckling and giving way to France in such negotiations, but he feared they were about to abandon all the strong holds from the Tagus to the Scheldt, and for no one purpose but to establish what would be a weak, and he would venture to say, a falling government. The whole of our foreign diplomacy exhibited such a picture to Europe as never had been exhibited since he had mixed in the affairs of the country. The King of Holland could make out a case against England in which ingratitude, a want of faith, and a want of common honesty, was manifest in ministers to an extraordinary degree. He wished to know when the house would be put in possession of more papers, and when the noble earl would fix a day for discussing them.

Earl Grey said, that the only point in the noble marquis's speech on which he should make any observation whatever, was the question whether it was the intention of ministers to lay any further papers on the table of the house. Upon this he should merely say that he had received no commands from His Majesty upon the subject. The rest of the noble marquis's speech should receive no answer from him. (Cheers from the ministerial benches.)

The Marquis of Londonderry said that perhaps the noble earl might think it more dignified and statesman-like to answer as he had done, but he had put a question to which he had a right to expect an answer. And his Lordship concluded that on Tuesday next, he would move that an humble address be presented to His Majesty, praying that he would be pleased to order to be laid before the house copies, or extracts, of all those papers that could be laid before the house, and which related to the late negotiations with Belgium.—*Times, July 29.*

HOUSE OF COMMONS.—July 27.

FOREIGN POLICY.

Lord Palmerston appeared at the bar, with a copy of the protocal of a conference held at the Foreign-office, on the 17th of April, between the ministers of Russia, Prussia, Austria, and England, respecting the razing of certain fortresses on the frontiers of Belgium.—It was brought up, and, on the question that it be printed.

Mr. Hume asked the noble lord whether, now that the question of Belgium was settled, he would have any objection to lay all the communications that took place respecting it before the house. If there should be any inconvenience whatever in the production of those papers at this moment, he would not press the matter, as he had no wish whatever to do any thing that might embarrass Government on the matter.

Lord Palmerston said, that the whole transaction respecting Belgium was not yet so completely decided as to make it convenient to produce all the communications respecting it. Belgium, it was true, had elected a Sovereign, who was now installed, and at the head of the Government, but the question of peace with Holland was not yet settled, and it would be premature to produce the papers in question.

Mr. A. Barking wished to ask a question of the noble lord respecting the engagements of this country and Holland to pay a part of a Russian debt. It appeared that by a treaty entered into at the close of the war between Russia, Holland, and Great Britain, the two latter powers undertook to pay the half of a debt due from Russia, and made payable in Holland The debt was divided into halves, Russia agreeing to pay one half, and England and Holland to pay each a half of the other half, or a quarter of the whole. The sum which we thus undertook to make good was about 100,000l. a year. The dry condition annexed to this payment was, that it should be continued as long as Belgium and Holland should continue united, but no mention was made of any circumstances by which a separation might be affected. The countries were now separated *bona fide*, and as the condition of the payment had ceased, Holland refused to continue her payment any longer. He would ask the noble lord whether this Government were prepared to adopt the same course. The case he thought was a plain and simple one as to the course we should take.

Lard Palmerston said, it was not quite so simple as it might appear at first sight,—whether or not we were liable to continue this payment under the contract we had made. The subject, however, was now under the consideration of the cabinet, and as soon as they should have decided as to the course they should take with respect to future payments, he would have no objection to give the house every information respecting it.

Mr. A. Baring begged to ask the noble lord wether Government had received any communication as to the refusal of Belgium to pay her part, and whether there was any difference in the engagements of this country and Holland as to the condition of the payments?

Lord Palmerston had not heard of the refusal of Belgium until he heard it from the hon. member. To his second question he would say that there was this difference between the cases of Holland and this country as to the payments—that Holland, by the great diminution of her territory, was now much less able a pay than before.

In answer to a remark from Colonel Davis, which was not distinctly heard in the gallery.

The Chancellor of the Exchequer was understood to say, that no payments would be made until the Government had finally decided as to the course they should adopt.

Sir R. Peel said he rose for the purpose of putting one or two questions to his noble friend, the Secretary for Foreign Affairs. The first which he had intended to put related to the communications that had taken place between the ministers of the four powers—Russia, Prussia, Austria, and England—respecting the razing of fortresses erected on the Belgian frontier since 1815; but that question was now unnecessary, by the production of the conferences which his noble friend had just laid on the table. The second question rose out of the nature of those conferences, and the protocal that had been agreed upon. It was agreed that certain fortresses should be raised, but as France was somehow not a party to this agree-

ment, and as there was no name or description of the fortresses so to be razed, but as it was left open for future adjudication which were the fortresses to be razed, he wished to know who was to be the judge of what fortresses it might be proper to demolish. Were the original parties to the agreement, to decide that important point, or was it to be decided by France, who was no party to the original agreement? He could assure his noble friend that in asking this question he had no wish to provoke premature discussion on any matter that might still be the subject of negotiation. It must be in the knowledge of every hon. member that the foreign policy of the country had occupied very little of the attention of that house, no. because there was any indifference as to its importance, or because of satisfaction at the course which was pursued, but solely from a disposition not to diminish by any premature discussion the chance of preserving the peace of Europe, if it could be preserved consistently with the honour and dignity of this country. He should not even now have interrupted the silence that he had hitherto observed, but for a speech that had been delivered elsewhere, and which referred to two important topics—Portugal and Belgium. Referring to the latter, the speech of the King of the French said—"The fortresses raised to menace France, and not to protect Belgium, will be demolished." He (Sir R. Peel) did not believe that any fortresses were raised to menace France. On the contrary, they were for the purpose only of protecting Belgium. That statement, therefore, was founded on an assumption of a fact which would not be admitted. He regretted much to find in this announcement a departure from that diplomatic courtesy which was usually observed between states; for he certainly considered it a departure from that courtesy to announce that fortresses of a neighbouring state were to be demolished before it was decided which fortresses were to be so treated. He had no wish to provoke any discussion on this subject at this moment; but he could not abstain from an expression of his regret at the manner in which the announcement had been made. The next point in the French King's speech to which he would advert was, that passage in which it was stated that the navy of Portugal was in the power of France, and that the tricoloured flag floated under the walls of Lisbon. This was, in fact, announcing that a war had broken out between France and Portugal; the French fleet had forced the passage of the Tagus, and from the remainder of the passage we were left to conclude that the capital of Portugal was now in the power of France. Under ordinary circumstances this fact would not require that we should demand any explanation. A war between two independent Powers would not necessarily give rise to a call for explanation by a third Power, but we should not leave out of our consideration, that particular relations subsisted between us and Portugal; that we were under certain engagements to that Power, which made it our duty to interfere in cases where she was attacked. He did not mean to say that we were bound to engage on the side of Portugal, in whatever dispute she might involve herself in her own wrong with other states, but he thought it would not be denied that the nature of our engagements with her were such that we were bound to come to her aid, and to repel the aggressor if she were unjustly attacked. The question which he wished to put to his noble friend on this part of the subject was this—whether he had any objection to lay before the house any communication (if any such had been made) as to the means by which the Tagus had been forced, and the circumstances connected with it, in order that they might know if the attack was of that kind which would create a *casus fœderis*, which would call upon us either to defend Portugal or at least to demand an explanation as to the grounds of the attack. The question which he would put to his noble friend were these—first, whether or not in the future negotiations which were to be entered into to determine what description of fortresses, and which were to be razed, France, which was not a party to the original agreement, was to be the judge? And, secondly, whether the noble lord would have any objection to lay before the house any communications which had taken place with France as to the attack on Portugal, and the grounds of that attack? *From the Times, July 28.*—[*To be continued.*]

AUSTRIA.

The pestilence continues to approach Vienna. 36,000 troops protect the capital. The Emperor has resolved not to dispirit his subjects by leaving the city, and every employé is expected to be at his post; no leave of absence is granted The Jews are ordered away from the thickly populated parts of the town, and compelled to be more scrupulous in their regard to cleanliness.—*Atlas, July* 31.

ITALY.

The Pope has given a new constitution to his states; for 1000 persons there shall be 16 counsellors and 1 delegate. The former approved by the latter, the latter by the Pope. In towns of several thousands there shall be counsellors and delegates in like proportion, and for every 20,000 a council of delegation, with all the functions of government, responsible to the Pope, and under certain regulations. All accounts to be inspected openly by the people, and approved by the delegate. This decree of Gregory 14th is dated July 5, and the first provisional councils are to assemble on the 1st of October next.

A general amnesty has been published by the Pope, and excepts only about 15 persons, implicated in the revolution.—(*Atlas, July* 31.)

HOSPITALITY AT A PUBLIC SALE.

"All scriptures are useful for instruction."

Even the advertisements in the Cape Town Gazette support the above assertion.—I have but to instance, in the same, the frequent liberal offers of a *good glass* of wine to the frequenters of public sales in the country districts, and my readers will admit them to teach the hospitality of the South Africans; but how did it astonish me when I observed that my countrymen are surpassed in this amiable virtue by a native of Great Britain, who offers to treat the Gentlemen, in the environs of Palmiet-river, not only with a *good glass of wine, but with lots of brandy, and plenty of tea and coffee for the ladies, and a dance in the evening.*—Now, I am convinced that the dance will take place subsequent to the Sale, and no doubt it will be kept up with a good deal of *spirits* But whether the brandy doses are to be administered previous to the same, in order to insure *courage*, so necessary in these bad times, remain an enigma to me.—I take, however, the liberty to advice the seller not to give the gentlemen too much of them, as they might grow merry, and be troublesome to the ladies —I am,

AN OBSERVER.

WHAT IS A GENTLEMAN?—It appears by the *Brighton Guardian* that this difficult question has been solved by a witness who was examined in a case tried a few days ago at Lewes. The Counsel having asked him who he was? he made the following reply:—"I am not of any profession, nor am I a mechanic; so, of course, I am a gentleman."

The Canada's ship's company addressed a "round robin" to their Commander, wherein they declared, to a man, that they would not fire a gun till they were paid. Captain Cornwallis, on the receipt of the letter, "turned the hands up," and thus laconically harangued them: "My lads! the ship will be paid when we return into port; and as to your not fighting, I only hope we may fall in with the largest first-rate out of France, for, I am positive, the devil himself could not keep you from tearing her to pieces." The Jacks were so tickled with this tar-like compliment, that they one and all returned to their duty, perfectly satisfied with themselves and their Captain.

Scrap.—The Belgians, after searching in vain for a name for their new Sovereign, not being able to call him the wise, nor the victorious, nor above all, the witty, have at last fixed upon styling him His "Musked Mhjesty."

TOO GOOD TO BE TRUE.

Writing Machine.—At the sitting of the Academy of Sciences, at Paris, on the 11th intant, M. Galli announced, that he had discovered a mechanical means of writing, sixty times quicker than by common use. The means consist in a double set of pianoforte keys, on which both hands play at once, the one noting down the consonants, and the other the vowels The paper moves in such a way, that letter falls into the exact place which it ought to occupy.

There is no knowing what to believe now-a-days, and what to disbelieve. Perhaps the safest way is to believe nothing that has been and every thing that may be. Such is the march of intellect, and such the rapid progress of machinery, that we shall ere long cease to think it impossible for a man to bite his own nose. We guess, however, there are some few drawbacks on the practical benefit of this wonderful discovery. Peradventure it requires as much study to use the machine effectually as it does to play the pianoforte to perfection. Perhaps it is a machine exceedingly likely to be out of repair. Perhaps it requires a mighty deal of previous preparation before it can be used. Perhaps it is like a machine for shelling peas, invented by an ingenious Dutchman, which took four horses to work it, and shell-d a peck of peas in half an hour. But if it perform what it Promises, we can hardly imagine the revolution it may produce in literature. Walter Scott might write a novel a week by its assistance; Haynes Bayly might wright songs enough to cover the great wall of China; Dr. Lardner might convert his cap into a steam-engine; the leading articles in the morning papers might reach from the first of April to the foot of Westminster-bridge, and the Poet Laureat might write a birth-day ode once in ten years.

TO BREEDERS.

THE Undersigned will hold a Public Sale on MONDAY, the 14th November next, at the Place of Mr. W. H. THEUNISSEN, "Rooseboom," Tygerbergen, of 50 breeding Horses, among which there are 12 young trained Stallions, of three years old, all got by the famous English stallions *Nestler, Cottager, Kutusoff, Lutwych*, and *Albion*. The pedigree of every Mare and Stallion will be made known on the Day of Sale.

As also 100 breeding Cows, of the Dutch breed, with and without Calfs, and at present all again covered by a thorough bred Dutch Bull. Further, 3 or 4 teams of young trained Oxen of the bastard Fatherland breed, as also some slaughter Oxen well worthy the attention of Purchasers; and lastly, 25 thorough bred Asses, among which there are 8 Stallions.

The Purchasers will receive a Credit of Five Months on giving approved acceptances.

JACOB VAN REENEN, Jacob's son.

Ganzekraal, Sept. 22, 1831.

☞ At the aforesaid Sale, will likewise be put up for Sale, 3 young thorough-bred Stallions, which have run in last month at the Cape Races: and as Thoroughbred, as can be imported from England; therefore, doubly worthy the attention of Breeders.

Also will be Sold, 200 Merino EWS, as thoroughbred as can be found in the Colony.

SOME Capital Male and Female Slaves will be sold at the Sale of Mr. JACOB VAN REENEN, on the 14th November next, to the Highest Bidder.

The Slaves are fit for all Farmer's work, and only to be sold on account of the Owner having no further employment for them. PHILIPPUS A. CLOETE, *qq.*

Klapmuts, Oct. 14, 1831.

FOR SALE,

AT diminished Prices, a variety of Birds, Animals, and Insects, just brought from the Country, and well worthy the attention of dealers and lovers of curiosities. C. F. PRELLER.

Bree-street, No. 17.

FOR SALE,

SOME Knapsacks of excellent Fat at P. J. ROUX, Ps.

Waal-street, No. 59.

MR. H. HAGEN will cause to be sold by Public Auction, on the 15th November next, at his Place called Groen-river, near Zwartland.

1,000 Excellent fat Sheep and 150 Goats,
350 ditto Slaughter and Draught Oxen,
25 Cow.

A large quantity of Fat and Soap, and a few Hundred selected Ostrich Feathers. J. C. LEEUWNER, *qq.*

Cape Town, Oct. 20, 1831.

J. P. DE VILLIERS will continue his Public Sale of Cape Wine, Brandy, and Vinegar, this AFTERNOON, as well by the half-aum as in greater quanties. After the Sale something curious may be seen by the purchasers in his Garden *Werkerslust.*

P He also offers to Let a commodious House and Garden, ated near to his Dwelling-house.

FOR SALE,

A Slave Boy, about 17 years old, being a Capital Cook—Apply to C. GARISCH, Broker, Loop-street

FOR sale or to bargain, a Rope Mill and a Cart, both in a good state. The Cart is fit to convey Wood, &c.—Application is to be made to F. LYNHOUT, Plain-street.

25 Rds. REWARD.

ABSCONDED since the 17 inst., the Undersigned's slave Boy, DIRK, he is about six feet high, his right foot bends outward, and has a thick ancle, a mark of a sore on his Shoulder, he is a complete Archetect, and is also able to work in Stone and Wood, and is about 27 years of age, whoever returns the said Boy to the Undersigned, or lodges him in prison, will receive the above Reward.

Drakenstein, Oct. 24, 1831. S. W. BURGER.

10 RIXDOLLARS REWARD.

LOST between Mr. PROCTER's Place, Drooge Valley, and Cape Town, a brown Pointer Dog, answers to the name of Ponto, had a chain collar on his neck, Capt. HALLIFAX 75 Regiment written upon it. Whoever will bring the said Dog to the Castle Barracks or to Mr. PROCTOR, Drooge Valley, shall receive the above reward.

REMOVED.

FROM this time forward, I Lodge with Mr. ROBERT EAGAR, No. 51, Longmarket-street.

L. PAPPE, Med. Dr.

A HOUSE TO LET,

WITH IMMEDIATE POSSESSION.

THE House formerly occupied by Dr. J. ATHERSTONE, corner of Bree and Wale-streets, possessing every convenience for a respectable family.

H.G. MUNTINGH.

TO LET,

A House No. 117 Loop-street. Inquire at No. 53, Longmarket-street; possession may be taken immediately. N. W. MEYER.

FOR HIRE, on Commission, at the Undersigned's, a healthy WET-NURSE, with her Child.

C. A. VAN DER BURGH.

WANTED,

A Sober White Man, as Overseer in one of the Gardens in the vicinity of this Town.—Application is to be made to S, at the Office of this Paper.

NOTICE TO CREDITORS.

Under the Insolvent Estate of ALBRECHT JOHAN HENDRIK HERBOLD, *of Dal Josaphat, District of Stellenbosch, Wine Farmer.*

THE Liquidation Account and Documents of the above Estate, will lie open at the Master's Office for the inspection of Creditors, and those concerned, for a Term of Three Weeks, from TUESDAY, the 1st of November next, pursuant to the 82d and 83d sections of Ordinance No 64, after which the Supreme Court will be moved to confirm and allow the said account.

F. GODF. WATERMEYER, J. G. G. LINDENBERG. } Trustees.

SALE,

Under the Insolvent Estate of JOHAN LEONARD WAHL, *of Bree-street, Shopkeeper.*

ON THURSDAY, the 10st of November next, at 10 o'Clock, A.M., will be publicly Sold, the whole of the Moveable Property of the above Estate, consisting in large handsome Shop Cases, Counters, Scales and Weights; large Mirrors in Gilt Frames, 2 Barometers, Mahogany and Stinkwood Sofas, Wardrobe, Tables and Chairs, Chests of Drawers and Cabinets, a set of Dining Tables, Card Tables, a Table Clock, Bedsteads and Bedding complete, Window Curtains, Pictures, 13 Silver Table Spoons, 18 Ditto Forks, and some minor Articles of Plate, Crockery and Plated Ware, cut and plain Glass of Every Description, Culinary Utensils, Casks and Buckets, a large assortment of Ironmongery, woollen and cotton Goods, and many other articles too numerous to mention.

Further the following clever Slaves:—

Lendor, of Mosambique, a Labourer, aged	52	years,	
Fortuin, of Batavia, a Tailor,	— 49	—	
Cammies, of this Colony, a Shoemaker,	— 24	—	
Manes, of this Colony, a Tailor,	— 19	—	
Atnas, of Bourbon, a Labourer,	— 55	—	
• *Rajul*, of this Colony,	— 10½	—	
Lea, of this Colony, a Housemaid,	— 49	—	
Roosje, of this Colony,	— 21	—	
with her Children, *Arie*, male, born	7th July	1826	
Amelie, female, born	28th Dec.	1828	
Doortje, female, born	July	1831	
Janetje, of this Colony, a Housemaid,	— 16	—	
Sara, of this Colony, a Cook,	— 42	—	
Margriet, of ditto, a Washerwoman,	— 44	—	

☞ For the information of the Heirs under the last Will of Mrs. CATHARINA HILLEGONDA KOTZE, Widow ANDRIES JANSSEN, deceased, it is here remarked, that the Slave *Rajul*, of this Estate, can be sold amongst them only pursuant to a disposition in the said Will.

☞ The House and Premises in Bree-street, will be subsequently advertized, the Conditions of Sale thereof lying in the mean time at the Master's Office, and at that of the Undersigned.

F. GODF. WATERMEYER, RYNIER C. HOETS, } Joint Trustees.

PUBLIC SALE AT "KABELJAAUWSCH RIVER."

ON MONDAY and TUESDAY, the 5th and 6th of December next, the Executors in the Estate of the late Mrs. the Widow KEMP will cause publicly to be sold the whole of the said Estate, consisting in trained and untrained Draught Oxen, Milch Cows, Calfs, Sheep and Goats, Household Furniture, Kitchen Utensils, Wagons, Ploughs, and all sorts of Farming Implements, besides a great many other Articles too numerous to be mentioned.

The Conditions, which are very favourable, will be made known on the Day of Sale, ALEX. TENNANT,

Uitenhage, Oct. 15, 1831. Vendue Adm.

NOTICE TO CREDITORS.

In the Matter of the Insolvent Estate of MARIA BRAND, *Widow of* EVERHARDUS JOHANNES SMIT, *Deceased.*

THE Distribution Account in the above Insolvent Estate having been confirmed by the Honourable Supreme Court, the Creditors are requested to apply for Payment of the Sums awarded at the House of Mr. J. E. OVERBEEK, 58, Strand-street.

Cape Town, Oct. 25, 1831. J. LOUW, A. son., For self and Co. Trustee, A. B. GILDENHUYS.

NOTICE TO CREDITORS.

In the Estate of Mrs. JANNETJE SLABBER, *Widow of the late* H. SMUTS.

WITH reference to the appointment in the *Government Gazette*, and in *De Zuid Afrikaan*, of 23d and 30th Sept. and 7th Oct. last, all Persons having any Claims against the above Estate, are hereby called upon to forward the same, with their proper Vouchers, before the last of December next.

A. CARSTENS, *q.q.* No, 9, Dorp-street.

☞ TO LET, a convenient House, well situated. Apply as above.

NOTICE.

ALL Persons having Claims against the Estate of the late Mrs. MARTHA BASSON, of Bergrivier, are requested to forward the same with their proper Vouchers to the Undersigned, before the last of December next.

A. CARSTENS, q.q. No. 9, Dorp-street.

Cape Town, Oct. 19, 1831.

NOTICE TO CREDITORS.

ALL Persons having any Claims against the Estate of the Widow of the late J. M. MORELL, are hereby requested to forward the same within three weeks from this date, to the Undersigned.

J. G. FISCHER, J. C. GIE, Ms. } Executors.

Cape Town, Oct. 26, 1831.

☞ The deceased having left to her God Children a Legacy, those considering themselves entitled thereto, are also requested to apply with proper vouchers to the Executors, within three Weeks.

NOTICE TO CREDITORS & DEBTORS.

ALL Persons having Claims against the Estate of the late Mrs. ELIZABETH GERTRUIDA POOL, Widow of Dr. SOLON VAN HAGHT, deceased, are requested to forward the same within Three Months from this date; and those indebted to the said Estate to pay their Debts within the said period to H. H. LOEDOLFF, Executor, No. 46, St. George's-street.

Cape Town, Oct. 20, 1831.

ADVERTISEMENT.

ALL Persons having any Claims against the Estate of the late CATHARINA ELIZABETH HUMAN, widow of the late PIET KEMP, are requested to forward the same; and those indebted, to discharge their Debts, in order to promote the liquidation of the said Estate.

J. J. KEMP, J. J. HUMAN, J. A. VERMAAK, } Executors.

Uitenhage, Oct. 15, 1831.

Public Sale at the PAARL.

THE Undersigned Executors in the Estate of the late Mrs. ELIZABETH SWICHTING, widow of JOHAN ERHARD WAGNER, deceased, will cause to be sold at the Commission Sale of Mr. J. STEYTLER, at the Paarl, on the 31st inst, a Housemaid and some Household Furniture belonging to the said Estate. G. F. GEYER, P. MARAIS, } Executors.

ALL Persons having any Claims against the Estate of the late Mrs. ELIZABETH SWICHTING, Widow of the late JOHAN ERHARD WAGNER, deceased, are requested to forward the same within three months from this date, to either of the undersigned Executors.

G. F. GEYER, P. MARAIS, } Executors.

October 21, 1831.

PUBLIC SALE AT THE PAARL.

MRS. the Widow ABRAHAM ISAAK DE VILLIERS, being of intention to concentrate her affairs, will cause to be sold on WEDNESDAY and THURSDAY, the 2d and 3d November next, without the least reserve, the whole of her Stock in Trade, &c. &c., to the accommodation of purchasers. M. C. A. NEETHLING, vendue Adm.

Stellenbosch, Oct. 25, 1831.

LOST,

ON WEDNESDAY Evening, between the Scotch Church and Greenpoint, a Silver Watch; any one finding the same, and returning it to the Undersigned, or to Mr. J. F. GEYER in Rose-street, will be rewarded,

Oct. 27, 1831. J. W. SCHEIDE.

COMMISSARIAT.

OAT HAY ON THE EASTERN FRONTIER, for 1832.

NOTICE is hereby given to such Persons as may be willing to Supply OAT HAY, for the Service of the Commissariat Department, on the Frontier, for 1832, commencing 1st January, and ending 31st December; that Tenders marked on the Envelope, "Tenders for Oat Hay," will be received by Assistant Commissary-General PALMER, at his Office in Graham's Town, on or befor 12 o'Clock on WEDNESDAY, the 23d November next, for the supply of such quantities as individuals may be willing to furnish at the following Stations respectively, at different periods of the year as may be required by the Commissariat:—

Graham's Town,
Hermanus Kraal,
Fort Beaufort,
Fort Willshire,
Kat River,
Gwalana,
Caffer Drift, and
Waay Plats.

The Tenders to express in words at length, the price per 100lbs. English Weight in Sterling Money, the quantity Tendered, and the periods of the proposed deliveries; and two respectable Persons are to be named who are willing to become Securities for the due fulfilment of the Contract.

Any further information required, may be obtained on application at the Commissariat Office, Graham's Town, or to the Commissariat Issuers at the several Posts.

L. PETRIE, Dep. Com. Gen.

Commissariat Office, Cape Town,
October 28, 1831.

TO BUILDERS & OTHERS.

At Messrs. JONES & COOKE's Sale,
ON SATURDAY MORNING NEXT,

WILL be Sold, some very superior dry Stinkwood and Yellow-wood Planks, and a parcel of Wagon-wood.

A BOROMETER.

TO-MORROW will be sold at the Commission Sale of Messrs. JONES AND COOKE, a Borometer, belonging to the Insolvent Estate of the late L. MUND.

P. J. ROUX, Ps, sole Trustee.

TO be sold at JONES & COOKE's Saleroom, on SATURDAY ensuing, an excellent Pointer Bitch, well broke in and staunch, together or separately, with three Whelps; they were imported from Liverpool in the brig *Brenda*.

PUBLIC SALE WITHOUT RESERVE.

ON TUESDAY, the 1st November, Mr. J. H. WATERING will cause publicly to be sold at the Place of Mr. CAREL PRUIZER, at Diep-river, 1000 excellent fat Sheep.—A Credit of Three Months will be given to those purchasing upwards of 100 Rds., on giving approved acceptances if required. M. VAN DYK, Auctioneer.

SALE OF HOUSES,

THE Undersigned Suretees of Mr. C. F. VISSCHER, being duly qualified thereto, by resolution of the Worshipful the Court of Justice, dated 27th December, 1827; will cause to be sold on THURSDAY, the 17th November next, first by the rise separately, and afterwards by the rise and fall together, two Houses and Premises, situate in Loop-street. No. 93, A and 93 B.

The whole of the purchase money can be kept at Interest, (of which 15,000 Guilders for the term of eight years certain,) provided good and approved Security be given, to the satisfaction of the Sellers.

G. J. VOS.
T. F. Dreyer, Sen.
M. A. BERG, q.q. the Wid.
J. F. CLEENWERCK.

Cap e Town, Oct. 1831.

PUBLIC SALE.

THE Undersigned Testamentary Executor of the Estate of the late ELIZABETH GEERTRUIDA POOL, Widow of the late Dr. SOLEN VAN HAGHT, intends to sell, by Public Auction, on MONDAY, the 7th of November next, the effects belonging to the said Estate, consisting of Chest of Drawsers, Tables, Chairs, Bedsteads, and Bedding, Mirrors, Pictures, Glass and Earthenware, Silver Plated-ware, Crockery-ware, and what further may be offered for sale. H. H. LOEDOLFF, qq.

Cape Town, Oct. 20, 1831.

SALE ON MONDAY MORNING,

A PUBLIC SALE will be held at the Stores of the Undersigned, in Loop-street, on MONDAY Morning next, the 31st instant, of the following Articles received per late arrivals viz.

Fancy and white Drilling, white Satteen Jean, Moleskins, striped and white cotton Shirts, Men's and Boys' Fustian Jackets and Trousers, Boys' Fustian Suits, Men's fine black and drab Hats, broad brims; Men's black, blue, drab, and lavender-color fancy Hats; Boys' Leather and Cloth Caps, Women's and Maids' Stays, bleached and unbleached Baftas, Mirzapoor Chintzes, Dimity, striped Cotton, Bombazets, Shalloons, No. 10 ox. stiching Threads, real and ball sewing Cotton, Men's and Women's white cotton Stockings, Children's white cotton Socks, Men's black worsted Stockings and Socks, red and blue Cotton Checks, Ginghams, silk Umbrellas, Children's Parasols English and China white, yellow, and blue Nankeens, Tapes, cotton and worsted Braiding, Leghorn Hats, Pins, Needles, red and white Baize, Horse Rugs, Shoe Thread, Starch Gall-nuts, black, red, and white Paint, boiled and raw Linseed Oil, also,

Prime York Hams, pickled Herrings, Pearl and Scotch Barley, and split Peas.

THOS. ELLIOTT.

PALMIET RIVER.

☞ A good Glass of Wine, with lots of Brandy, and plenty of Tea and Coffee for the Ladies, will be given, and though last, not least, a Dance in the Evening, accompanied by a Band of Music, which will be brought from Cape Town expressly for the occasion.

EXTENSIVE SALE AT "PALMIET-RIVER," HOTTENTOTS' HOLLAND.

MR. W. F. VENABLES, being desirous of confining his Business to Cape Town, has determined on selling by Public Auction, without Reserve, on the 15th and following days of November, the whole of his extensive and well-assorted Stock of Merchandise, Wagons, Furniture, Farming Implements, Live Stock, &c. now at the said Place, to which he invites the attention of the neighbouring Farmers and others as presenting an opportunity of rare occurrence for laying in supplies on the best possible terms.

Mr. VENABLES, in the meantime, offers for sale his extensive Stores, together with his beautiful and commodious Cottage, Out-offices, and excellent Garden, in high cultivation, comprising all Accommodations requisite for a Family.—Also the Place named "Krietjes-Gat," on which stands another comfortable Cottage, Out-offices, Garden, &c. and a quantity of well-watered and valuable Grazing-land. The latter Place is, from its situation on the great Eastern-road, extremely well adapted for an *Inn*, or Country-shop.

N. B. All Persons indebted to Mr. W. F. VENABLES' Establishment at "Palmiet River," are hereby called on to discharge the same either in Cash or Produce, on or before the 15th November next, otherwise their Accounts and Notes of Hand will be given for recovery.

☞ MOONLIGHT.

Cape Town, Oct. 7, 1831.

COMMISSION SALE AT THE PAARL.

THE Undersigned will hold a Commission Sale, at his Dwellinghouse, at the Paarl on MONDAY, the 31st inst. of different sorts of Merchandise and some Horses, among which, there are three Stallions of a very good breed.

Paarl Oct. 19, 1831. J. G. STEYTLER, Gs.

☞ Goods received on Commission.

PAARL POST-WAGON.

THE Undersigned hereby informs his Friends and the Public, that his Post-wagon starts from the Paarl on TUESDAYS and THURSDAY, to the House of Mr. H. WERNICH, No. 92, Loop-street, and returns on WEDNESDAYS and FRIDAYS.

J. G. STEYTLER, Gs.

The Passengers may rely on a speedy conveyance, and every accommodation. There is at present also an excellent Halfway House.

DUTCH GOODS, &c. &c.

ON TUESDAY next, the 1st of November an extensive Sale of Dutch and British Goods, Rio and Mauritius Sugars, Rice, Pearl Barley, split Peas, superfine Hats, &c. &c. &c. will be held at the Stores of HAMILTON ROSS & Co.

☞ A Sale of fine Goods Inside to commence at 11 o'clock. 200 bags of Mauritius Sugar will be Sold without Reserve.

NOTICE is hereby given to Relatives and Friends, that on Thursday, the 20th instant, Mrs. ELIZABETH SUSANNA BOSMAN, Widow of the late Mr. J. M. MORELL, departed this Life at Stellenbosch, at the age of 66 years and 8 months.

J. G. FISCHER, J. C. GIE, Ms. } Executors.

SHIPPING INTELLIGENCE.

MAILS for England by H. M. S. 'Childers,' will be closed this Day Friday, at 10 o'clock. For Calcutta by the 'Ganges.'

ARRIVALS IN TABLE BAY.

Oct. 20.—Terra Nova, brig, W. Kelso, from Mauritius Oct. 1, to the Clyde. Cargo sugar.—Passengers, Messrs. Petot and Bouilard, and 1 servant.—Brings a mail.

23.—Plantina, bark, W. Wilson, from Portsmouth July 30, to Sydney. Cargo sundries.—Passengers, Messrs. Wilson, Ball, Chapman, and Alport; Messrs. Ball, Chapman, Alport, Ward, Sherret, Baites, Clare, Gray, Richardson, and Marshall, 3 children, and 3 steerage passengers.—Put in for refreshments.

On the 1st of September spoke the Eclipse, all well, in Lat. 5 27 N. Lon. 23 27 W.

Agents, Borradailes, Thompson, & Pillans.

25. Ganges, ship, E. M. Boultbee, from Downs, Augt. 6, to Bengal, Cargo sundries—Passengers, Mrs. Stevens, Miss Stack, Dr. Paterson, Capt. Hopper, Lt. Littlejohn; Messrs. Bloec and Dennehy.—Put in for water, &c.

25. Rapid, schooner, J. Ross, from Angra Pequina Oct. 9, to sealing. Cargo skins and oil.—Put in for refreshments.

SAILED OUT OF TABLE BAY.

Oct. 22.—Terra Nova, W. Kelso, to the Clyde.
23. Brenda, R. Newcastle, to N. S. Wales.

VESSELS IN TABLE BAY.

Ship—Ganges.
Barks—Leda and Platina.
Brigs—Knysna, Cornwallis, Mary and Jane, and Lisbon Packet.
Schooners—Conch, Mary, and Corsair.

ARRIVAL IN SIMON'S BAY.

Oct. 20.—H. M. S. Childers, Deans, Esq. from Mauritius Oct. 5, to Simon's Bay.—No mail.

H. M. S. Warspite, Admiral Sir J. Baker, had arrived in Simon's Bay, from the Mauritius.

H. M. S. Undaunted, Curlew, and Talbot, were at the Mauritius.

VESSELS IN SIMON'S BAY.

H. M. S, Maidstone, Badger, Warspite, and Childers.
Bark—Castor.

MARRIAGE.

In Cape Town, October 23, by the Rev. J. Adamson, D.D Mr. W. Robertson, to Miss Anna F. B. Mensterman.

CHRISTENINGS.

In the English Church, Cape Town, Wednesday, Oct 19, by the Rev. G. Hough, M. A. Sen. Colonial Chaplain.

A daughter of E. Maude, Esq. baptized Sarah Holme.
A son of R. J. Jones, batized Frederick Hamilton.

Sunday, October 23.

A daughter of Mr. D. S. Sapsford, bapt. Elizabeth Maria.
A daughter of Capt. S. Phelps, bapt, Mary Eliza.
A daughter of Mr. R. Taylor, bapt. Martha Margaret Sarah Ann.

DEATHS.

Oct. 16.—Mr. T. Randall, aged 57 years and 2 months.
19. A daughter of Mr. B. Morgen, named Hannah—Henrietta, aged 4 years and 26 days.
25. Mrs. M. A. Burnett, Widow, aged 56.

MARKT PRYZEN

Tot den 26 October 1831

Aloe per pond	Aloes per pound ..	3 — 3½	St
Amandelen, per 1,000.	Almonds, per 1,000	¾ — 1	Rd
Appelen, per lb.	Apples, per lb. ..	6 — 8	St.
Abrikosen, per ditto ..	Apricots, ditto....	7 — 8	
Aardappelen, per mud. .	Potatoes, per muid	10 — 13	Rd.
Azyn, per legger.....	Vinegar, per leag.,	40 — 48	.
Balken, per stuk	Beams, each	7 — 7½	..
Boonen per mud.....	Beans, per muid .	6½ — 21	..
Besjeswasch, per lb. ..	Berry Wax, per lb	14 — 16	St.
Boter, dito	Butter, per lb. .	8 —18	..
Brandewyn, per legger.	Brandy, p. leag ..	75 — 100	Rd.
Drooge Ossenhuiden. ..	Dry Ox Hides....	6 — 10	.
—— Bokkevellen	—— Buck Skins..	½ — 1	..
Erwten, per mud....	Peas, per muid..	10 — 20	..
Garst, dito	Barley, per muid.	2½ — 3½	..
Hoenders per stuk	Hens, each	⅓ — ½	..
Eenden en Makouwen..	Ducks & Musc. do.	¾ — 1½	.
Ganzen, dito.....	Geese, ditto.....	1½ — 1¾	.
Kalkoenen, dito	Turkeys, ditto ..	1½ — 3½	.
Houtskolen, per zak ..	Charcoal, p. sack	¾ — 1	.
Hooi, per 100 ponden..	Hay, per 100 lbs.	1½ — 2	.
Honing, dito	Honey, per lb. ..	26 — 29	St.
Haver, per mud	Oats, per muid ..	2½ — 3½	Rd.
Kaf, per 16 zakken ...	Chaff, p. 16 sacks	32 — 32	..
Kazen, Kaap. per lb...	Cheese, Cape, p. lb.	7½ — 9½	St.
Kalk, schulpe, pr ½ aam	Lime, Shell, p. ½ aam	1¾ — 2	Rd.
—— Steen	—— Stone ditto.	1 — 1½	..
Koorn, 10 Mudden....	Wheat, 10 muids	95 — 110	
Linzen, per mud.....	Lentil, per muid.	10 — 17	..
Meel, fyn, per 100 lb..	Flour, fine, p. 100lb.	6 — 7	..
Melies, per mud	Maize, per muid	3¾ — 4	.
Olifantstanden pr. pond.	Elephants Teeth, lb.	1¼ — 1½	.
Okkernoten per 100. ..	Walnuts, per 100	10 — 12	St.
Peren, per pond	Pears, per lb. ...	2 — 4	..
Persiken, dito	Peaches, ditto ...	1 — 4	..
Planken, pervoet . .	Planks, per foot..	8 — 9	..
Rozynen, per pond....	Raisins, per lb. ..	4 — 5	..
Rogge, per mud.....	Rye, per muid ..	4 — 4½	Rd.
Stroo, per 16 zak.	Straw, p. 16 sacks	20 — 25	..
Tabak, per pond	Tobacco, per lb..	6 — 9	St.
Tyger, Leeuwen & Strius Vellen, per stuk . ..	Lion, Tiger, & Ostrich Skins. ...	2 — 4	Rd
Uyen per mud	Onions, per muid	9 — 10	Rd.
Vederen, Struis, pr. stk.	Feathers, Ost. ea.	½ — 1	..
Varkens, gemeste	Pigs, fattened, ea.	20 — 25	..
—— ongemeste	—— unfattened	6 — 9	..
—— speen	—— suckling ..	1½ — 2	..
Vet, of talk, per pond .	Suet or Tallow, p. lb.	7 — 9	St.
Vygen, per pond.....	Figs, per lb.	12 — 14	..
Wol, Schapen, p. lb. ..	Wool, per lb.	24 — 30	St.
Wyn, ordinaire, per legger.....	Wines, ordinary p. leg....	65	Rd.
Zoetelimoenen, per 100.	Oranges, per 100	1½ — 2	
Zuurlimoenstap per ½aum	Lemon Juice, ½-aum	10 — 13	R.
Zout, er mud	Salt, per muid ..	3 — 6	..
Zoolleder, per ½ huid .	Sole Leather, ½ hide	9 — 10	..
Zeep, per pond	Soap, per lb	7 — 11	St

CAPE TOWN:
Edited by P. A. BRAND, Zonnebloem.—Printed and Published by the Proprietor, P. A. BRAND, No. 3, Market-square, Corner of Shortmarket-street.